...லால்—ரத்ன, தங்க, வெள்ளி நகை வியாபாரிகள்

gd. No. M. 916.

216, சைனுபஜார் ரோட், சென்னை.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை.

ஸம்புடம் 19] விபவஹூ—மாசி மீ [ஸஞ்சிகை 5

ஸம்பாதகர்:— ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யா.

வருஷ சந்தா ரூ. 3.] February, 1929. [ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 6

ஸ்ரீ:

[illegible]

வேதாந்த தீபிகை.

ஸம்பாதகர்:—வங்கீபுரம் ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்.

ஸம்புடம் 19] விபவஸு மாசி௴ [ஸஞ்சிகை 5

[illegible]

[illegible]

[ஸ்ரீ பாகவதம். 1-9-23]

ஸ்ரீ:

[illegible]

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய தத்வ விசாரத்தைப்பற்றிய விமர்சம்.

[ஸ்ரீ உப. வித்வாந் த. வெ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ந்ருஸிம்ஹபவநம், திருச்சி.]

(ஸஞ்சிகை 4, 118-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

சிலர் பகவத் ஸ்வரூபத்தின் ஏகதேசமே பரஸ்பர போக்த்ருத்வார்த்தமாக ஸ்ரீ ரூபதாரியாக இருப்பதால் பேதாபேத வ்யபதேசத்திற்கும் சேதநத்வ வ்யபதேசத்திற்கும் விரோதமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களை ப்ரஹ்மத்திற்கு நிரவயவத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற ச்ருதிகளால் ஸ்வாமி ஸயுக்திகமாகக் கண்டித்திருக்கிறார். '[illegible]' என்கிற புராண வசநத்திற்கும், அங்குள்ள த்ருஷ்டாந்தத்தை அநுஸரித்து ஸ்வரூப பேதத்திற்கு விரோதமின்றி 'மயட்' ப்ரத்யயத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்றும் [illegible]ஸித்திருக்கிறார். சிலர்

[library stamp] 1929

ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபைகதேசமே ஸ்வபாவத்தாலாவது பரிணம சக்தியினுலாவது உபாதி பேதத்தாலாவது வேறுபட்டு ஸ்ரீ என்று சொல்லப்படுகிறதென்று கூறுகின்றனர். ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வரூப பரிணாமம் சாரீரக சாஸ்த்ரத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததாலேயே ச்ருதியினுலும் சாஸ்த்ரத்தினுலும் அவர்களை நிராகரித்து உபஹிதாம்ச பக்ஷத்தை ஸ்வாமி பலவாறுகத் தூஷித்திருக்கிறார். உபாதியினுல் கவரப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபைகதேசமே ஸ்ரீ என்று சொல்லப்படுமேயானுல், அந்த உபாதி சைதந்யமானது ஸஞ்சரிக்கும் பொழுது அகண்டமான நதீ தீரத்தில் அமிழ்த்தப்பட்ட குடத்தினுல் ஜலத்தின் ஓர் அம்சம் வேறு இடத்தில் இழுக்கப்படுவதுபோல, நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தினின்று ஓரம்சமும் இழுக்கப்படுவதற்கு ஸாத்யப்படாததால் இது அஸங்கதம். கடாசச ந்யாயத்தினுல் ஸ்ரீ ரூபமான உபாதியானது உபஹிதமான பூர்வ பூர்வாம்சத்தை விட்டு உத்தரோத்தரமாயுள்ள ப்ரஹ்மாம்சத்தை க்ரஹிக்கிறதென்று சொல்லப்படுமேயாகில், போக்தாக்களான அந்தந்த அம்சங்களில்லாமையால் மேல் மேலுள்ள உபஹிதாம்சங்களுக்கு முந்திய அம்சங்களால் அநுபவிக்கப்பட்டுள்ள போகத்தின் ப்ரதிஸந்தாநம் பொருந்தாமல் போகவேண்டி வருவதால், போக்தாக்களுடைய ஸந்ததியின் ஐக்யத்தினுல் போக்த்ரு பேதமிருந்தாலும் ப்ரதிஸந்தாநம் வரக்கூடுமென்று சொல்லப்படுமேயானுல் பௌத்த மதம் தலை எடுப்பது பற்றி ஸ்திரமான ஆத்மாவை இழக்கவேண்டியதாக ஏற்படுவதால் அத்பக்ஷம் அநுபபந்நமென்று ஸ்வாமி இந்தப் பக்ஷத்தை நிரஸித்திருக்கிறார். '[illegible]' என்கிற அபியுக்த வசந பலத்தால் ச்ருதி விருத்தமாக இருக்கிற ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லக்கூடாதென்றும் ஸாதித்திருக்கிறார். எந்த இடத்தில் ச்ருதியினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வரூப பேத விருத்தமாக ஐக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் '[illegible]' என்கிற இடத்தில் போல ஐக்யம் நிர்வஹிக்கத்தக்கதென்றும் உபபத்தியை நன்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். மித்யா பூதையான மாயையே ஸ்ரீ என்கிற பக்ஷமும் ப்ரதிக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'நைதயோர் வித்யதே பரம்' இத்யாதி புராண வசநங்களாலும் '[illegible]' முதலிய பகவச்சாஸ்த்ர வசநங்களாலும் இவ்விருவர்க்கும் ஸ்வரூபைக்யம் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது. '[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ।' [illegible] தத்வ நிர்ணயத்தை இந்த மூன்று

185743
சென்னை-600 005

ச்லோகங்களால் ஸங்க்ரஹித்தார். ஸ்ரீநிகமாந்த தேசிகனைப் போல் இவ்வளவு ப்ரமாணங்களை முன்னிட்டு ஸ்ரீ தத்வத்தை முற்றிலும் கண்ணழிக்க நோக்கமுள்ளவர்களை நிரஸநம் செய்தவர்கள் பூர்வாசார்யர்களில் ஒருவருமில்லை. யுக்தி வாதத்தால் மாத்ரம் இந்தத் தத்வத்தை ஸ்தாபிக்கவில்லை. ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரமாணங்களாலும் புராண வசநங்களாலும் ஸ்ரீ தத்வ ஸ்தாபநம் பண்ணி உலகத்தை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தார். ஜகந் மாதாவான ஸ்ரீ ஸம்பந்தமில்லாவிட்டால் பரமபுருஷனிடம் அணுகுவதோ, அணுகி ஜீவ வர்க்கங்கள் அபவர்க்க பர்யந்தமான அபீஷ்டங்களைப் பெறுவதோ அஸாத்யம். ப்ரதாபோஷ்மளத்வ தண்டதாத்வ ரூப குண விசேஷங்களுடைய ஸாந்நித்யத்தால் சேதந வர்க்கங்களுக்கு நாட முடியாதவனுன எம்பெருமானிடத்தில் நித்யவாஸம் செய்யா நின்ற ஸ்ரீதேவியானவள் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்த வாத்ஸல்ய விசேஷத்தால் சேதநர்களிடம் கருணை கூர்ந்து ச்ரிய: பதியினிடம் அந்தச் சேதநர்கள் விஷயத்தில் புருஷகாரத்தை வஹித்து அந்தப் பரம புருஷனுடைய சீற்றத்தைத் தணித்துச் சேதநர்களிடத்தில் அநுக்ரஹத்தைச் செய்யும்படி செய்வித்து, ஜகத்தை ரக்ஷிப்பதில் பத்த கங்கணையாக இருப்பவள் ஸ்ரீ தேவி என்பது நிச்சிதமான பொருள். இந்த அர்த்தத்தை ஸ்வாமி,

'[illegible] ஸ்ரிய: ।
[illegible] ॥'

என்கிற ச்லோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்து அநுக்ரஹித்தார்.

மேலும், கைவல்ய விஷயத்தில் அதன் தத்வ விசாரம் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுல் விஸ்தாரமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்ந பாஷ்யத்தில், '[illegible]; [illegible], "[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ।" என்கிற ப்ரமாண வசநங்களால் கைவல்யம் முக்தி சப்த வாச்யமாகாதென்று தாம் திருவுள்ளம்பற்றி, கைவல்யம் முக்தி என்று சொல்பவர்களை ப்ரமாண மாத்ரத்தினுல் கண்டித்தாரென்பதில்லை; யுக்தியினுலும் ஸம்யக் நிரஸநம் செய்தருளினுர். அந்த யுக்தி ப்ரதர்சக ச்லோகங்களாவன:—" [illegible]

ஶக்திஶேஷ: கத²ம் ப⁴வேத் । கல்பேகல்பேப்ரப⁴வமஶனே தா ந ஶக்திஹ்ருக்தி ஶேஷவத் । ந ச கேவலத்வாஹ்ந்த்ராத் ஶக்திரேஷதி யாஜ்யதே । ஸ்வஶாத்ஸக்திதாத்⁴யாத்தத் தஸ்ய ப்ரயோமத: ॥ ''

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் தாம் செய்திருக்கும் தத்வ விசாரங்களுக்குள் ஸ்ரீ தத்வ விசாரம் ப்ரசஸ்ததரமாயுள்ளது. அடுத்தது கைவல்ய ஸ்வரூப நிரூபணம். இதற்கு மேல் பரதத்வ விசார ப்ரக்ரியை விசாரிக்கத்தக்கது. பரதத்வ நிர்ணயக ப்ரமாணங்களாலும் ந்யாயங்களாலும் ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்தில் பரதத்வ நிர்ணயம் செய்தருளியிருப்பது அபிஜ்ஞர்களுக்குப் பரம ஆஹ்லாத ஜநகமாக இருக்கிறது. 'நாவேக்ஷஸே' என்கிற ச்லோகத்தில் பகவானுக்கு ஆச்ரித வாத்ஸல்ய குணத்தை ஸ்தாபியாநின்றுகொண்டும் ஸர்வ சரண்யத்வோபயோகியான ஸர்வஸ்மாத் பரத்வத்தைக் காரண லக்ஷணத்தினால் உபக்ஷேபியாநின்றுகொண்டும் நிஸ்ஸமாப்யதிகமான ஸௌலப்யத்தையும் சொல்லுகிறார் என்கிற அவதாரிகை தத்வவித்துக்களின் ஹ்ருதய கமல ஸமுல்லாஸகரமானது. 'காரணத்வம் நியந்த்ருத்வம் ஸாம்ராஜ்யம் ஸ்வாமிதா ஹரே: । வாத்ஸல்யமிதி ஷட்³ஞேதே கல்யாணா உக்த ஸத்³கு³ணா: ।' என்று குணபஞ்சகத்தை ஸ்வாமி இந்த ச்லோகத்தில் அழகாக ப்ரதிபாதித்துப் பரத்வ நிர்ணயம் செய்தருளினர். 'ததைக்ஷத', 'ஸோகாமயத', 'யதோவா இமாநி பூ⁴தாநி', 'கோஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத் யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத்', 'யோ ப்³ரஹ்மாணம்', 'ஸ காரணம் கரணாதி⁴பாதி⁴ப:' இத்யாதி ச்ருதி ப்ரமாணங்களால் விவக்ஷிதங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஸ்வாதீ⁴நாந்ய ஸத்தாவ்ருத்திகத்வம்' என்கிற ச்லோகத்தில் ஸ்ரீ தேசிகன் பரமாத்மாவுக்கு ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை நன்கு ஸ்தாபித்திருக்கிறார். 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்', 'யம் காமம் காமயதே ஸோஸ்ய ஸங்கல்பாதே³வ ஸமுத்திஷ்ட²தி', 'பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை⁴வ', 'ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம்', 'ஶாஸ்த்ரா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய', 'தத: பரதரம் நாந்யத்', 'ஸாக்ஷாத் விதாதா ச', 'ஆஸீதி³ம் தமோபூ⁴தம்', 'ஏகோ நாராயண இதி ஶ்ருதே:', 'நாராயண: பரோऽவ்யக்தாத்', 'ஶாஸ்த்ரம் தே³வம்', 'ஶ்ரேயோ ஸர்வபா⁴வாநி', 'ஸர்வே வேதா யத்பத³மாமநந்தி', 'வேதை³ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்³ய:', 'வேதே³ நாராயணோ தே³வ', 'நாராயணபரா வேதா:', 'வேதை³: ப்ரஶஸ்தி ப்³ராஹ்மணா:'

'வேதவேத்³யோ ஹி ஸமர்ப்பா', 'நாராயணம் பரித்யஜ்ய ஹ்ருதிஸ்தம் ப்ரஜாபதிம்' இவை முதலிய பரஸ்ஸத ச்ருதி ப்ரமாணங்களாலும் ஸ்ம்ருதி வசந ப்ரமாணங்களாலும் பரதத்வ நிர்ணயம் செய்திருப்பது ஆச்சர்யகரமானது. 'கஸ்ஸ்ரீஸ்ஸ்ரிய:' என்கிற ச்லோகத்தில், 'ஸமவாதிதி ஸப்தோऽயம் தயா புருஷ உத்யதி । நிருபாதௌ ச வர்த்ததே வாஸுதேவே ஸநாதநே ॥'' என்கிற ப்ரமாண வசநாநுஸாரத்தினால் 'புருஷ' சப்தம் ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் யோக ரூட மென்று நிச்சயித்து, மஹேச்வர சிவாதி சப்த லிங்கங்களுடன் கூடின ச்வேதாச்வதர உபநிஷத்தில் 'வேதாஹமேதம் புருஷம்' என்கிற வாக்யம் காணப்படுவதால் ருத்ரனிடத்திலும் 'புருஷ' சப்த ப்ரயோக மிருப்பதால் புருஷ ஸூக்தம் ருத்ரபர மென்கிற சங்கை வர, 'ஸர்வ ஸத்வஸமாஶ்ரய: க:' 'பரம' மோக்ஷோபயுக்த ப்ரகர்ஷமுள்ள 'ஸத்வ' ப்ரகாச ஸங்கோஹேது பூதமான குணவிசேஷத்திற்கு 'ஸமாஶ்ரய:' ஸம்யக் ப்ரவர்த்தகன் உன்னைத் தவிர்த்து வேறு யார் இருக்கிறானென்று மோக்ஷோபயுக்த ப்ரகாச ஸங்க ஹேது பூதமான குண விசேஷ ப்ரவர்த்தகத்வ ரூபமான அஸாதாரண குணத்தினால் ருத்ரன் ப்ரஹ்மா இவர்களை விலக்கி நாராயணனை புருஷசப்த வாச்யன், புருஷஸூக்த ப்ரதிபாத்ய னென்று ஸாதித்தார்.

இந்த இடத்தில் ஸ்ரீ தேசிகன் 'கஸ்ய ஹாவ:' என்று தொடங்கி, 'புருஷஸூக்தம் தாவத் பரதேவதா விஷயதயா ஸ்தாபிதம் । தத்ர த்³வாத³ஶ்யா ப்ரதீஹ்யாதே³வ ஸ்வதாஸ்வதரோபநிஷதி ஶிவஶப்³தா³தி ஶப்³தா³ஶ்சைவ ஸமாக²யாதா புருஷஶப்³த³வேவ யுக்தம் । அதந்த்ரயாவிஷ்ணு ஸ்ருஷ்டம் தத்ர தத்ரைவமுஹ்யதே; ''ஸஹாஸ்ர ப்ரஹ்மசேது புருஷ: ஸத்வ ஸேவ்யஷ ப்ரவர்த்தக: '', இதி நாராயணஸ்யைவ ஸத்வப்ரவர்த்தகத்வம் ப்³ரஹ்மருத்³ரயோஸ்து ரஜஸ்தம: ப்ரவர்த்தகத்வம் ஶ்ருத்யாதி³ப்ரஸித்³த⁴ம் । யதா² மைத்ராயணீயோபநிஷதி³, ''அத² யோ ஹ க²லு வாவாஸ்ய ராஜஸோऽம்ஶ: ஸோऽஸௌ ப்³ரஹ்மசாரிணோ யோऽயம் ப்³ரஹ்மா, அத² யோ ஹ க²லு வாவாஸ்ய ஸாத்த்விகோம்ஶ: ஸோऽஸௌ ப்³ரஹ்மசாரிணோ யோऽயம் விஷ்ணு:, அத² யோ ஹ க²லு வாவாஸ்ய தாமஸோம்ஶ: ஸோऽஸௌ ப்³ரஹ்மசாரிணோ யோऽயம் ருத்³ர: '' இதி । புராணே ச வாராஹே, ஸாத்த்விகோ ருத்ர: ஸம்வாதே³ ருத்³ர:, 'யத்த்வம் ஸ ஹரிர்தே³வோ யோஹரிஸ்தத்பரம் பத³ம்। ஸத்த்வம் ராஜஸ் தமஶ்சேதி த்ரிதயம் ஸம்ப்ரதீயதே । ஸமேத ஶக்தே ஜந்து: ஸத்வம் நாராயணாத்மகம்। ராஜஸோ ஸத்வயுக்தோ ப⁴வேத்³ப்³ரஹ்மா யஶோதி⁴க:। தச்சைவ தாமஸம் ருத்³ரம் ஸர்வஸம்ஹாரஹேது: ப்ரவர்த்ததே। யத்வைபாஸ்யம் கஸ்ய ஸாத்த்விகோ ப்ரவர்த்தக: ப்ரோச்யதே। தத்ரோத்³ருஷ்டி விதாதம் கதி²தம் ந்ருணாம்। யதீ²தவஸா யுக்தம் கேவலம் தாமஸம் தத்। ஆத்மநஶ்சிந்தம்

ந்யூநாதிகம் ப்ரோக்தம் ஸர்வத்ர இதி। ததா ச அந்யத்ராபி 'ஹிரண்யகர்ப்போ பகவான் ... ஸங்கல்பம்। ஸர்வேஷாம் ... விஷ்ணு: ஸர்வகாரண காரண:' என்கிற ப்ரமாண ஜாலங்களால் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வ மென்று ஸ்தாபித்திருப்பது ஸ்வாமியின் நிரூபண சக்தியை ஸம்யக் ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. 'அணுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச சாஸ்த்ரேப்ய: குசலோ நர: । ஸர்வத: ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத:' என்கிற வசனத்தின்படி எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலிருந்தும் ஸாரார்த்த க்ரஹணம் பண்ணி ஸ்வாபிமதார்த்த நிர்த்தாரணம் செய்வதில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் சக்தி அவாங் மநஸ கோசரம் என்பதில் கற்றுணர்ந்த மஹாங்களுக்கு ஸம்சயமிராது. '...' என்கிற ச்லோகத்தில், ...— ஸர்வேஷாம் ... ந து ஸாக்ஷான்மோக்ஷப்ரதாதா ... ஹிரண்யகர்ப்பாதிஷு பாவ: । ... மோக்ஷ்யதே । 'ப்ரஹ்மாணம் ... ததா தேவதாஸ்தா: । ... ஸர்வதேஹினாம் ...' இதி ... ஸர்வஸ்ய ... ... ப்ரஹ்மாதிநாம் ... ஸாஸ்த்ர ...' என்று அநந்யதா ஸித்தங்களான ப்ரமாண ரத்னங்களால் பரம புருஷனுக்கே ப்ரதிபுத்த ஸேவ்யத்வமும் முமுக்ஷூபாஸ்யத்வமும் ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயத்வமும் ஸ்வாமியினால் உபந்யஸிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு இந்த ச்லோகத்திலேயே பாஷ்யத்தில் 'நநு ச ... மோக்ஷோபாயஸ்ய ... ஸாதந ... । ... தத்ர ...' என்று ஆக்ஷேபித்து, 'உச்யதே' என்று உபக்ரமித்து, '... ப்ரஹ்மாதிநாம் ... நிவ்ருத்தி ... ததா ... ப்ரவ்ருத்தே: ... ப்ரவ்ருத்திவாதிநே ... । யதா ... ப்ரணாமாதிவத் ... விசேஷ: ததா '... ' இத்யாதிந்யாயாத் ... ஸர்வோத்க்ருஷ்ட ... மோக்ஷோபாய ... நாராயண ...' என்கிற க்ரந்தத்தினால் அஞ்ஜலிக்கு இரண்டு ப்ரகாரங்களால் பரம்பரையாக மோக்ஷ ஸாதநத்வத்தைச் சொல்லி அதிவாதத்தைக் கண்டித்து பக்திக்கோ ப்ரபத்திக்கோ இரண்டில் ஒன்றுக்கே ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ ஸாதநத்வத்தையும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார். பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரத்தில் ஆத்மைக்யம் முதலியவற்றைச் சொல்லுகிற யாதவ மதம் முதலியவைகளை ப்ரமாண பலத்தால் நிராகரித்து, பரதேவதா விசேஷ நிச்சய மில்லாவிடில் பரமைகாந்தித்வம் கூடாமையாலும், பரமைகாந்திக்கல்லது வ்யவதாந ரஹிதமான மோக்ஷம் கிடையாமையாலும், ஈச்வரன் இன்ன தேவதா விசேஷ மென்று நிஷ்கர்ஷிக்க வேணும் என்று தொடங்கி, கார்யத்வம் கர்ம வச்யத்வம் பகவந் மாயா பாதந்த்ரத்வம் ஜ்ஞாந ஸங்கோச விகாஸவத்வம் பகவத் விபூதித்வம் பகவந் நியோஜ்யத்வம் முதலிய குணங்களிருப்பதால் ப்ரஹ்மா ருத்ரன் முதலிய தேவதைகளெல்லாம் புருஷசப்த வாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் காட்டிலும் நிக்ருஷ்டர்களென்றும், நிச்ரேயஸ மென்கிற மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் திறமை வாய்ந்தவனாக இருப்பதாலும் முக்தாத்மாக்களால் அநுபவிக்கத் தக்கபரம ப்ராப்ய வஸ்துவாக இருப்பதாலும் ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரதேவதை என்றும் ந்யாயாநுக்ருஹீத ப்ரமாணங்களால் ஸ்வாமி ஸ்தாபித்திருப்பது ப்ரமாண சரணர்களின் மநஸ்ஸோல்லாஸகரமாக இருக்கிறது. முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்தில் நிவ்ருத்தி தர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள் பராவரங்களான தத்வங்களும் புருஷார்த்தங்களும் தெளிந்தாலும் இப்படி வைராக்ய பூர்வகமாக பரமபுருஷார்த்த உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ப்ரவ்ருத்தியானாகில் 'ப்ரவ்ருத்தமபி ஸ்ருதம் । ... ஸ்ருதாநி விஹிதாநி ச நிஷ்பலா: । தஸ்மாத் ... ஸ்ருதம்' '' என்கிற ச்ருத பலத்தை இழந்து 'நாத்யாயதி ... ந ... । ... யத்ப்ரவர்த்திதம் ।' என்கிறபடியே ஹாஸ்யனும்' என்கிற ஸந்தர்ப்பத்தினால் சாஸ்த்ரங்களின் பயிற்சிக்கு முக்ய பலமாக இருக்கிற சமதமாதிக ளில்லாவிட்டால் மநுஷ்யன் பரிஹஸிக்கத்தக்கவனாவான் என்று சொல்லி, உலகத்தில் அபிஜ்ஞர்களிருக்க வேண்டிய ப்ரகாரத்தையும் 'யஸ்ய: ... ஸ்ருதஸ்யாபி ... । ... ஸாதவோ விசரந்திஹ ।' என்று பரம கருணையினால் அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்த மஹநீயமான உபதேசத்தை ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகனைப்போல் யார் செய்திருக்கிறார்கள்?

மேலும், ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸ்வாமி செய்தருளியிருக்கிற தத்வ நிரூபணம் அத்யாச்சர்யகரமாயுள்ளது. திருவஷ்டாக்ஷரம் தாரக மென்றும் சரம ச்லோகமானது போஷக மென்றும் த்வய மந்த்ரம் போக்ய மென்றும், முறையே இவைகள் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பல நிதானங்க ளென்றும், இவைகளுக்கு அதிகார ஸம்பாதகத்வம் விதாயகத்வம் அநுஷ்டாபகத்வம் நிஸர்க்க ஸித்தங்களென்றும், இந்த மூன்றும் பகவந் மந்த்ரங்களுக்குள் ச்ரைஷ்ட்யம் பெற்றிருக்கிற வ்யாபக மந்த்ரங்களென்றும், இவைகளுக்குள் மூல மந்த்ரமானது ஸர்வோத்க்ருஷ்ட மென்றும், ஆதர்வண கடாதி உபநிஷத்துக்களிலும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களிலும் நாராயணாத்மக ஹைரண்ய கர்ப்ப நாரதீய போதாயநாதி பஹுவித கல்பங்களிலும் ஸம்ப்ரதித்த

மென்றும், ஸர்வ வர்ணங்களுக்கும் தந்தாம் அதிகாரானுகுணமாக வைதிக ரூபத்தாலும் தாந்த்ரிக ரூபத்தாலும் உபஜீவ்ய மென்றும், ஸ்ரீ ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

சாரீரக சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களையும் ப்ராப்ய ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் முதலிய அர்த்த பஞ்சகத்தையும் இந்தத் திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வாமி அந்தர்க்கதங்களாகச் செய்து, அந்தந்த அர்த்த விசேஷங்களை ஸ்பஷ்டமாக ஆங்காங்கு நிரூபித்து, பிறகு திருமந்த்ரம் ஏக வாக்ய மானபோது உபாயபர மென்றும் வ்ருத்திபர மென்றும், வாக்யத்வய மானபோது ஸ்வரூப பர மென்றும், அந்வய வ்யதிரேக முகேந ஸமர்ப்பண பர மென்றும், புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாபர மென்றும், ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலே இரண்டு பதமும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்தி ப்ரார்த்தநாபரமென்றும், ப்ரதமபதம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டுபதமும் உபாயபரமென்றும், ப்ரதமபதம் ஸமர்ப்பண பரமாய் மேலிரண்டுபதமும் பல ப்ரார்த்தநாபர மென்றும், பதத்ரயமும் முறையே தத்வோபாய புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாபர மென்றும், அநந்தார்த்த கர்ப்பமான இந்தத் திருமந்த்ரத்தில் பத்து விதமாக வாக்யார்த்தத்தை [1]அநுஸந்திக்கும்படி ஸத் ஸம்ப்ரதாயத்தை முன்னிட்டு ஸ்வாமி அதிரமணீயமான சாரீக சாஸ்த்ரார்த்தத்தை அநாயாஸேந எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி கருணை கூர்ந்து ஸப்ரமாணங்களான திவ்ய ஸூக்திகளை அநுக்ரஹித்திருக்கிறார்.

அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்திருக்கிற ஜநங்களுக்கு ஜ்ஞாந ஸூர்யோதயத்தால் ப்ரபோத ப்ரகாச தாதாக்களாக அத்யாபி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிற க்ரந்தங்களாலும் யசஸ்ஸரீரத்தாலும் தேதீப்யமாந திவ்ய ஸ்வரூபத்துடன் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய தத்வ விசார பரிபாடியை விஷயீகரித்துப் பரிமித ப்ரஜ்ஞனை தாஸன் சாபலயத்தாலும் பாகவத நியமநம் என்கிற உத்ஸாஹத்தினாலும் இந்த வ்யாஸத்தை எழுதலானேன். [Grantha] தோஷங்கள் க்ஷமிக்கத்தக்கவைக ளென்று [Grantha]॥

[Grantha] ।

[Grantha] ॥

[Grantha] ।

[Grantha] ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்.

[ஸ்ரீ. உப. வித்வாந் ஏ. வி. கோபாலாசார்யர் திருச்சி.]

(ஸஞ்சிகை 4 பக்கம் 105 தொடர்ச்சி.)

“ஶமஹேது வரிஶிஷ்யதே ஶாந்தோ ரஸ:”. எப்படி கடவல்லியில் அவ்யக்த சப்தத்தால் பரிசேஷ ந்யாயத்தால் சரீரம் என்று கிடைக்கிறதோ, அப்படியே இங்கே மற்ற ரஸங்களை ஒவ்வொன்று மெடுத்து அதது ரஸமல்ல வென்று தள்ளி, உயிரான சாந்தி ரஸமொன்றே ரஸமென மிகுதியாகிறது என்கிறார். இது சேஷி ரஸம். மற்ற ரஸங்கள் இந்த சேஷியான சாந்தி ரஸத்திற்குச் சேஷமான ரஸங்களென்றும் இங்கே த்வநிக்கிறது. “வரிஶிஷ்யதே” என்கிற பதத்தால், “ஸர்வைக: ஶிஷ்யதே ஶேஷிஸம்ஜ்ஞ:” என்கிற சுகவசநம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. அங்கே எப்படி சேஷியான பகவான் மிகுதியாகிறாரோ, அப்படியே இங்கே மற்ற ரஸங்களெல்லாம் சேஷியான சாந்தி ரஸத்தில் ப்ரலீநமாகி சேஷி ரஸமே மிகுந்து நிற்கிறது. சம ரஸமொன்றே நிஜமான ரஸ மென்பதற்கு அபேக்ஷமான யுக்தி கூறப்படுகிறது. “ஶாந்தோ ரஸ:” என்று சம மொன்று தான் சமநம் செய்யக் கூடுமென்று வேடிக்கையாய்க் காட்டப்படுகிறது. சமமல்லாதது எப்படி சமநம் செய்யக்கூடும்? இவ்விஷயத்தில் “அஶாந்தஸ்ய குத: ஸுகம்” என்கிற பகவத் வாக்யம் ஸ்மரிப்பிக்கப்படுகிறது. ஸுகமயமாக இருக்க வேண்டும் ரஸம். சாந்தியில்லாமல் ஸுகமில்லை என்பது ப்ரஸித்தம். “சாந்தமு லேக ஸௌக்யமு லேது” என்கிறார் ரஸாநுபவ நிதியான த்யாகய்யர். சித்தத்தில் ரஸம் ஆவிர்ப்பவிக்க வேண்டும். ச்ரம லேசமுமில்லாம லிருந்தால் மட்டும் வாஸ்தவமாய் ரஸாநுபவம் உண்டாகும் என்று சொல்லலாம். மற்ற ரஸங்கள் கேதத்தை அடியோடு நிவர்த்திக்க மாட்டா. சேஷியான ப்ரம்ஹத்தின் ரஸமாகிய சாந்தி ரஸம், சேஷி ரஸமாக வேண்டியது ந்யாயம். சேஷி பரிஸங்க்யை, சேஷ பரிஸங்க்யை என்று விபாகம் செய்வர் மீமாம்ஸகர். அது போல் இங்கே சேஷி ரஸ மென்றும், சேஷ ரஸ மென்றும் விபாகம் கொள்ள வேண்டுமென்று த்வநியினால் காட்டப்படுகிறது. சேஷி என்பது அங்கி; சேஷம் அங்கம்.

‘சாந்தி ரஸம் ரஸமாகுமா?’ என்கிற ஒரு ஆக்ஷேபம் இப்போது பரிஹரிக்கப்பட்டது. நாடகம் எழுத வேண்டியதற்கு அவச்யமான வாங்மநோ மாதுர்யம் இவருக்கு இருக்குமோ வென்கிற சங்கையும் தீர்ந்தது. எப்பொ

முழுதும் நிவ்ருத்தி மார்க்கத்திலேயே ரமிக்கும் இவர் நாடகம் செய்வதென்கிற விக்ஷேபத்தில் எப்படி ப்ரவ்ருத்திப்பாரென்னும் ஆக்ஷேபத்தை இனித்தீர்க்க வேண்டும். மேலும் இந்த ரஸம் நிவ்ருத்தர்களுக்கே பிடிக்கும். நிவ்ருத்தர்கள் நாடகம் பார்க்கும் ப்ரவ்ருத்தியில் இறங்கமாட்டார்கள். நாடகமென்பது த்ருச்ய காவ்யம். அது "ஜநஸ்ய ஸமாராதநம்" என்று ஸர்வ ஜநங்களுக்கும் ஸந்தோஷகரமாக வேண்டும். 'எல்லாரையும் ரஞ்ஜிக்கும்படி மற்ற ரஸங்களையும் அங்கங்கே வேடிக்கையாய் ஒன்றுசேர்த்துப் பெரிய நாடகமாக எழுதுவதற்கு உமக்கு எங்கே அவகாசம்? மோக்ஷ ரஸம் எப்படி ஸந்யாஸியல்லாதாருக்குப் பிடிக்கும்? அதைப் பார்த்து க்ருஹஸ்தர் முதலியவர்கள் எப்படிக் களிப்பார்கள்? அவர்களுக்கு இந்த ரஸத்தில் அதிகாரமே கிடையாதே!' என்னும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு ஸமாதாநம் கூறப்படுகிறது. 'நாங்கள் கர்மத்தை அடியோடுவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களல்லோம்; ஸந்யாஸிகளுக்கு மட்டுமே மோக்ஷத்திற்கும் சாந்திரஸத்திற்கும் அதிகாரம் உண்டு என்கிற கொள்கை உடையவர்களுமல்லோம். காமம் நீங்கிய கர்மங்களெல்லாம் எங்களுக்கு நிவ்ருத்தி தர்மமாகும். ஸர்வ ஜநங்களுக்கும் சாந்தி ரஸத்தைக் காட்டலாம். எல்லோருடைய மநஸ்ஸிலும் சாந்தி ரஸம் புகுந்து நர்த்தநம் செய்யலாம். எனக்கும், நிவ்ருத்தி தர்மத்தையும் நிவ்ருத்தி ரஸமான சாந்தி ரஸத்தை விஸ்தாரமாய் உபபாதநம் செய்யும் நாடகத்தையும் நிர்மாணம் செய்ய அவகாசமுண்டு. வேதாந்த நாடகத்தைப் பார்த்து ரஸிக்கவும் அவகாசமுண்டு. த்யாகம் என்பதற்கு, ஸந்யாஸ ஆச்ரமத்தைக் கைக்கொண்டு கர்மத்தை அடியோடு விட்டு விடுகிறதென்கிற அர்த்தமில்லை. கர்மபல த்யாகம் தான் ஸாத்விக த்யாகம் என்று கீதையில் கடைசி அத்யாயத்தில் பகவான் கூறியிருக்கிறார்.' "ஸ்வயமேத நிவ்ருத்த ஸகலாசாராத்" என்பதனால் ஸகல தர்மங்களையும் அவதூநநம் செய்தால் தான் அவதூதர் என்கிற பிருது கிடைக்கும் என்பவர்கள் கொள்கை போலும் என்று வேடிக்கையில் நோக்கு. அவதூத காமர்களுக்கு அந்தப் பெயர் தகும். 'நிஶமயத- நிஶாமயத வா' என்பதனால் நிசமநம் என்கிற பெரியோர்களிடம் கேட்கும் வ்யாபாரம், நீண்டால் நிசாமநம் என்கிற தர்சநம் போல் தெளிவுண்டாகுமென்று த்வநிக்கிறது. நிசமநம் நீண்டால் நிசாமநம் வரும் என்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையின் கௌரவத்தைப்பாருங்கள். பதங்களில் ஒரு உயிரெழுத்தை நீட்டுவதால் இந்தத் தத்வம் கிடைக்கிறது. "ந தஜ்ஜ்ஞாநம்" என்கிற ச்லோகம் ப்ராயேண இதே மாதிரியாக பாத சாஸ்த்ரத்திலிருக்கிறது. அதனால் தான் "ஶ்ரூயதே ஹி" என்று ஆரம்பித்து அந்த ச்லோகம் கூறப்படுகிறது. "நாட்யேஸ்மிந் யந்ந த்ருஶ்யதே" என்று அங்கேயிருப்பது இங்கே 'நாடகே' என்று மாறி இருக்கிறது. 'ஸ்ஷ்டு' என்று அங்குள்ள பதம் 'நாடகேஉஷ்டு' என்று பின் ச்லோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாடகத்திற்கு எல்லா சாஸ்த்ரங்

களும் வித்யைகளும் சில்பமும் கலைகளும் யோகமும் ஜ்ஞாநமும் வேண்டும். நாடகத்தில் இவ்வளவையும் பார்க்கலாம். நாடகம் செய்ய வேண்டியதற்கு வேண்டிய வித்யா ஸம்பத் தமக்குளதென்று "வித்யாவாந் ..." என்று பின்னால் சொல்லப்போகிறார்.

இவ்வளவு ஸாரம் ஸமாதாநங்கள் சொல்லி ஆக்ஷேபங்களைப் பரிஹரித்தும் புதிதாய் நடிக்கு ஒரு பயம் உண்டாகிறது. பண்டிதர்களிடமிருந்து அஸூயை யென்னும் ஒரு பெண் பிள்ளையின் ப்ரபாவத்தால் நடி பயப்படுகிறாள். 'அஞ்சலஞ்சல்' என்கிறார் ஸூத்ரதாரர். இந்த நாடகத்தில் பண்டிதர்கள் தூஷிக்க இடமே அகப்படாது. ஸர்வ லக்ஷணங்களாலும் பூர்ணம் இந்த நாடகம். ஒரு லக்ஷணமாவது இங்கே பழுதில்லை. இதில் ரஸ புஷ்டி நிரம்பியிருக்கிறது. அது ஸஹ்ருதயர்களுக்கு நன்றாய் அநுபவத்திற்குவரும். நடர்கள் பண்ணிய புண்யத்தால் இப்படி எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. நாடகம் ஏற்படுத்தும் கவி வித்யா ஸ்வரூபத்துக்கு நிதி. வேறு தநத்தை அடியோடு துறந்தவராலும் வித்யாதநம் இவரிடம் நிதிபோலுள்ளது. வித்யைய என்பது ஸர்வ தந்த்ரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நிரம்பவும் நவநமாய் ஏதொரு குற்றமும் நேராதபடி அவதாநமாயிருப்பவர். நடர்களான நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் வெகு காலமாய் அபிநயத்தில் தேர்ந்தவர்கள். இதனால் நடர்கள் அரையர் குலத்தாரிடம் நன்றாய்ச் சிக்ஷை பெற்றவர்களென்று தெரியவருகிறது. பண்டிதர்கள் அஸூயைக்கு என்ன பரிஹாரம் என்று சங்கித்ததற்கு, 'இந்த ஸபை அபிஜ்ஞர்களால் நிறைந்தது; பக்ஷபாதமொன்று மட்டில் இவர்கள் அநபிஜ்ஞர்கள்' என்று வேடிக்கையாய்க் கூறப்படுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல், இங்கே ரங்கமே ரங்க பூமியாகிறது. இங்கே க்ருத்ரிமமாக ரங்கம் ஏற்படவில்லை. நிஸர்க்க ஸித்தமான ரங்கமே ரங்கமாகிறது. ராமன் முதலியவர்களுக்குக் குலதநம் இந்த ரங்கம். ராமனும் ஒரு வேஷதாரியான சைலூஷன்தான். அதனால் இது, ராமன் என்கிற பெரிய சைலூஷனுக்குச் சொந்தமான ப்ராசீநமான ரங்கம்; சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குக் குலதநமான ரங்கம். சைலூஷர்களான நம்முடைய கூடஸ்தரான ராமனுடைய குலதனம். 'ஆதி' பதம் விபீஷணாழ்வாரையும் ஆளவந்தார் முதலியவர்களையும் சொல்லுகிறது. குல தநத்தை அடைந்தென்று பொதுவாய்ச் சொல்லப்பட்டதற்கு, 'கொடுத்தவருக்கும் குல தநமாகும்; வாங்கினவருக்கும் குலதநமாகும்' என்பது பொருள். அதைப் பற்றி, 'எம்முடைய குலதநம்' என்றார் ஆளவந்தார். ரங்கநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பண்டிதர்கள் கொண்டாடுவார்களா அல்லது தூஷிப்பார்களாவென்று நாம் ஏன் கவலைப் படவேண்டும்? நாடக கர்த்தாவான கவி எப்படி வித்யாநிதியோ, எப்படி சம நிதியோ, அப்படியே அவர் இயற்றிய நாடகமும் சம தந நிதி. இதை ஸ்தோத்ரம் செய்வதும் தூஷிப்பதும் அவரவர்கள் சொந்த குணத்தைப் பொறுத்தது. நம்முடைய நாடகத்தின் குணதோஷங்களை ஸப்யர்கள் பரீக்ஷிக்க வேண்டுமென்று நாமேன் நினைக்க வேண்டும்? இந்த நாடகத்தைப் பார்ப்பதால் அவர்களுடைய சொந்த குணத்திற்குப் பரீக்ஷை ஏற்படுகிறதென்று நாம் நினைக்கலாம். பெரியோர்களும் நம்மைப் பெரியோர்களாக நினைக்கும் நம்முடைய ஜ்ஞாந ஸந்தாநமும் ஸந்தோஷிப்பார்களென்று நாடக முடிவில் கூறப்படுகிறது.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

கடிதங்கள்.

(1)

ஒரு விபரீத கைங்கர்யம்

ஸ்ரீ. வே. தீ. ஸம்பாதகருக்கு:—

திருக்கோட்டியூர், பாண்டிய நாட்டுத் திவ்ய தேசங்களுள் சிறந்ததொன்று என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த ஸ்தாபகரான எம்பெருமானார், நம்பிகளிடம் பதினேழுமுறை சென்றும் பயனின்றி, பதினெட்டாவது முறையில் மந்த்ரோபதேசம் பெற்றதும் கோஷ்டீ புரத்திலே. உடையவரது திருவுள்ளவுகப்பிற் கிடமாயமைந்த ஸ்தலங்களுள், கோஷ்டீபுரம் அதிக முக்யமாகும். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த அத்திவ்ய தேசத்தில், பழைய காலத்தில் எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டுப் பற்பல பெரியோர்களாலும் ஆராதிக்கப்பட்டு வந்துள்ள உடையவர் விக்ரகம், ஆஸ்தானத்தினின்றும் ஒருவரால் வெளியில் எழுந்தருளப்பண்ண முடியாதவாறு பெரிய திருமேனியுடையதாக எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கைங்கர்யத்தில் மிக்க விருப்பமுடையவரும் உடையவரிடம் மிக்க பக்தியுடையவருமான ஏகாங்கி ஒருவர், அவ்விக்ரஹத்திற்கு கவசம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துச் சாத்தவும், அச்சந்நிதிக்கு விமானம் கட்டவும் மூவாயிர ரூபாய்க்கு மேல் பல விடங்களிலும் வசூல் செய்து, தாம் வட நாட்டுத் திவ்ய தேச யாத்திரையாகச் செல்ல சேர்ந்தபடியால், அக்கைங்கர்யங்களைச் சரிவரச் செய்து முடிக்குமாறு, திருக்கோட்டியூரிலுள்ள ஒரு ஸ்வாமியிடம் அத்தொகையை ஒப்புவித்துச் சென்றிருந்தார். அவ்வேகாங்கிகள், தமது யாத்ரையை முடித்துக்கொண்டு, மீண்டு வந்து அந்த ஸ்வாமியை வினவவே, புதிதாக ஒரு உடையவர் விக்ரஹத்தைச் சிறியதாகச் செய்வித்துப் பிரதிஷ்டை செய்து அதற்கே கவசம் முதலியவற்றைச் செய்விக்கப் போவதாகவும், பல வருடங்களாகத் திருவாராதனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணப்பட்டு வந்திருக்கும் பழைய விக்ரஹத்தை திருவாராதனத்திலிருந்து எடுத்து விடப்போவதாகவும், அவ்வாறு செய்து முடிக்க அத்தேவஸ்தான தர்மகர்த்தரிடம் அனுமதியும் பெற்றுவிட்டதாகவும் பணம் பெற்றுக்கொண்ட ஸ்வாமி பதில் கூறிவிட்டார்.

பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்திகளே! ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களே! அந்தோ! காலத்தின் கோலத்தை என்னென்பது! ஷை ஸ்வாமிகளின் விபரீத புத்தி இருந்தவாறு என்னே! தர்மம் செய்வதைவிட, அத்தர்மத்தைக் குறைவற நடைபெறச் செய்யும் நிர்வாஹத்தை வகிப்பதே பெரிதாகும். ஒரு விக்ரஹம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பழமையானதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அது மாஹாத்ம்யம் பெற்றிருக்குமென்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? மற்றும், முற்காலத்தில் விளங்கிய சிற்பிகளின் அற்புதத் திறமை இக்காலத்தில் உண்டோ? மேலும், அத்திருமேனி, பற்பல பக்தர்களாலும் ஸ்வாமிகளாலும் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கவேண்டும். ஷை உடையவர் விக்ரஹம், பற்பல வருடகாலமாகப் பற்பல பட்டர்களால சாஸ்த்ரோக்தமாக ஆராதிக்கப்பட்டு, மிக்க சக்தி பெற்றிருக்குமென்பதில் ஐயமும் உண்டோ? அத்திவ்ய சக்தியும் மஹாத்ம்யமும், இனி நூதனமாகச் செய்விக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டிப்பிக்கப்படும் சிறு விக்ரஹத்திற்கு உண்டாய் விடுமோ? வைகாநஸ ஆகமத்தில் இத்தகைய நூதன ப்ரதிஷ்டைக்கு ஆதாரமுண்டோ?

தற்காலத்தில் பற்பல ஸந்நிதிகளை நூதனமாகக் கட்டுபவர்கள் புதிதாகப் பிரதிஷ்டைசெய்து எழுந்தருளப்பண்ணியிருக்கும் உடையவர் விக்ரகங்கட்கும், திருமந்த்ரோபதேசம் பெற்றுப் பரமகருணையினால் கோபுரத்தேறி ரஹஸ்யத்தை வெளியிட்டருளிய இடமாகிய கோஷ்டீபுரத்தில் பூர்வீகர்களால் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருக்கும் விக்ரஹத்திற்கும் எத்துணை வேற்றுமை! ஷை ஸ்வாமிகள் செய்ய முற்பட்டிருக்கும் விபரீத கைங்கர்யம், உடையவர் திருவுள்ளத்திற்கும் ஸ்ரீ ஸௌம்ய நாராயணனது திருவுள்ளத்திற்கும் முற்றிலும் விரோதமானதாகும் என்பது அடியேனது அபிப்ராயம்; புராதன ஸத்ஸம்ப்ரதாய அறிஞர்களும் அவ்வாறே அபிப்பிராயப்படுவார்களென்று நினைக்கின்றேன்.

அஹோபில மடாதிபதிகளாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸேத்யாதி அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியினின்றும் 'ஷை நூதன ப்ரதிஷ்டை செய்வது உசிதமன்று' என்று ஸ்ரீமுகம் பெற்று வந்தால், தாம் கொடுத்த அநுமதியை நீக்கிவிடுவதாக ஷை தேவஸ்தான தர்ம கர்த்தா கூறியதன்மேல் ஷை ஏகாங்கிகளும் அவ்வாறே பெற்றுச் சென்றிருக்கின்றார். ஆதலால், சற்றுப் பெரிய வடிவுடையதாக எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருத்தலொன்று தவிர, ஏனைய எக்குறையும் சொல்ல இயலாத அழகுமிக்க புராதன விக்ரஹத்தை எடுத்துவிட்டு, பட்டர்களின் ஸௌகர்யம் ஒன்றையே உத்தேசித்து நூதன விக்ரஹத்தைச் செய்வித்து ப்ரதிஷ்டிப்பது உசிதமாகுமோ? என்பதைப் பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்திகளுள் எவரேனும் தக்க ஆதாரங்களுடன் இப்பத்ரிகை வாயிலாக க்ருபை கூர்ந்து உடனே தெரிவிக்குமாறு ப்ரார்த்திக்கின்றேன். இவ்விபரீத விஷயத்தை எவரும் அலக்ஷ்யமாகக் கருதிப் பேசாதிருந்து விடுவது முறையன்று என்பது பற்றி மட்டுமே, ஷை ஏகாங்கிகளிடமிருந்து எல்லா வித தக்க ஆதாரங்களையும் பெற்று, அவரது அநுமதியின் மேலேயே இதை விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ள முன்வந்தேன்.

திருமகள் நிலயம்,
ஆரியூர், 16—2—29.

ஆ. வ. பத்மநாப ராமாநுஜதாஸன்.

---

(2)

விவாஹ விஷயம்.

ஸ்ரீ. வே. தீ. ஸம்பாதகருக்கு:—

தத்காலம் ஸ்த்ரீகளுக்கு 14-வயதுக்குமேல்தான் விவாஹம் செய்விக்க வேண்டுமென்றும், இல்லாவிடில் அநேக கெடுதிகள் உண்டாகுமென்றும், சில ஸ்த்ரீகளும் சில புமான்களும் ஒரு மசோதா பிறப்பித்திருப்பதாகவும், அதற்கு நம் இந்திய தேசத்தில் பிறந்து, இந்து மதத்தில் வளர்ந்து, அதிலும் ப்ராஹ்மணர்களின் அநுஷ்டானத்தில் இருந்து வரும் சில சாஸ்த்ரஜ்ஞர்களும் அநுவாத பத்ரங்கள் அளித்திருப்பதாகவும் பத்ரிகை வாயிலாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் கூறும் ஸ்ம்ருதி வசனங்கள் மிக ஸாமாந்யமானவை. அதிலும் இவர்கள் ஷை ஸ்ம்ருதிகளை ஆதியோடந்தம் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள். அப்படிப் பார்த்திருந்தால்,

" ஆலைப்பலா வாக்கலாமோ அருஞ் சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நீல நிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்கலாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச் சீராக்கலா மோ"

எனும் மூதறிஞர் மொழியை மறந்து இப்படிச் செய்வார்களா? இவர்கள், 'நாம் இவ்விதம் செய்யின் உலகத்துக்கு க்ஷேமம் ஏற்படுமா, குறைவு ஏற்படுமோ? இதனால் எவரெவர்க்கு நன்மை? எவரெவர்க்குத் தீமை?' என்று நன்கு ஆராயாமலே இம் மசோதாவைக்கொண்டு வந்து விட்டார்களே! ஆனால் அவர்களிடமும் குற்றம் கூறுவதற்கில்லை. 'ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்' எனும் பழமொழிப்படி உலகத்தில் இப்போது நாகரிகம் விஞ்சி 'இன்னார் தான் இன்ன வேலை செய்வது, இன்னார்தான் இன்னது சொல்வது' என்கிற நியமம் எல்லாம் ஒழிந்ததுடன், ஸத்வகுணமென்பதே துர்லபமாய்ப் போய்விட்டது. ஜாதிகளுக்குள் கலஹம் ஏற்பட்டு ஒருவர் மற்றொருவரை வாயில் வந்தபடி பத்ரிகைகளின் மூலமாகவும் உபந்யாஸ மூலமாகவும் திட்டத் துணிந்துவிட்டனர். உலகம் இப்போதிருக்கும் தன்மையை மட்டும் பார்த்து, தம் குலத்தின் பெருமையையே உற்றுணராமல், பல அறிவீனர்கள், தாங்கள் மஹா வித்வான்களென நினைத்து 'மிகைபடச்சொல்லேல்' எனும் முது மொழியையும் மறந்து, புராணாதிகளையும் பெரியோர்களையும் பற்பல விதமாகத் தூஷித்துவருகிறார்கள். அரசியல் நடத்திவரும் அரசாங்கத்தினரும் ஸ்ரீமதி விக்டோரியா மஹாராணியாரின் தீர்மானத்தை மறந்தோ, அல்லது யாது காரணத்தாலோ மத விஷயங்களில் தலையிட முடியாதென்று சொல்லுகின்றாரில்லை. ஆதலால் தான் இம்மாதிரியான மசோதாக்களை இவர்கள் தயாரித்து வருகின்றனரென்று நாம் துணிவாய்ச் சொல்வோம். மேலும் சிலர், ஸ்த்ரீகளுக்குப் பால்யத்தில் (5—6 வயதிலேயே) விவாஹம் செய்வித்து ஸ்த்ரீ புமான்களை இணைபிரியாமலிருக்கும்படி செய்யின், உலகத்தில் பெண்மக்களுள் வ்யபிசார தோஷம் ஏற்படாதாகையால், அவ்விதம், ஒரு சட்டமும் நிபந்தனையும் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவச்யமென்று ஒரு மசோதா கொண்டுவரின் அதற்கு அரசாங்கத்தார் என் செய்வரோ தெரியவில்லை.

ஆகையால் சட்ட ஸபையிலிருந்து மந்த்ரி ஸ்தானம் வஹித்துவரும் மஹான்கள் தயைசெய்து சாஸ்த்ரங்களையும், மஹாராணியார் ஆர்டர் முதலியவைகளையும், தத்ஸமயம் உலகம் இருக்கும் தன்மையையும் நன்கு பராமர்சித்து, இம்மசோதாவை ரத்து செய்யின் தாங்கள் பெரும் புகழ் அடைவதோடு உலகமும் க்ஷேமமுறும். அவரவர்கள் தத்தம் மதத்திற்கு உரிய ஆசாரங்களைத் தழுவி, அக்கோட்பாட்டின்படியே நடக்கவேண்டுமேயல்லாமல், இதற்காகக் கவர்ன்மெண்டார் எவ்வித தீர்மானமும் நிபந்தனைகளும் செய்ய முடியாவென்பதையும், இனி இம்மாதிரியான மசோதா மற்றும் வந்தால் அதுவும் அங்கீகரிக்கப் படமாட்டாதெனவும் அவர்கள் உறுதிசெய்துகொண்டால் உலகம் பெருங்கேட்டுக்கு உள்ளாகாமல் இருக்கும்; குடிகள் செழித்து ஓங்கும். நாடெங்கும் நன்றாக வாழ்வதனால் நம் அரசர்க்கும் அரசாங்கத்தினர்க்கும் மஹான்களுக்கும் பெரும் புகழும் க்ஷேமமும் உண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

26-2-29. ஸ்ரீராமாநுஜன்.

(3)

உபந்யாஸங்கள்.

ஸ்ரீ. வே. தீ. ஸம்பாதகருக்கு:—

புல்லாரண்ய மென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ தர்ப்பசயநத்தில் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் முத்ரை கர்த்தாவாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் திவ்யாஸ்தாந வித்வான் தில்லையம்பூர் ஸ்ரீ வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமியின் ப்ரதாந சிஷ்யரான ஏமப்பூர் கோஸகாசார்யர், புல்லாரண்ய வாஸிகளின் பெரு முயற்சியால் சுமார் நான்கு

மாத காலமாக உபந்யஸித்துவரும் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில், சென்ற கார்த்திகை மீ 13உ தில்லையம்பூர் ஸ்ரீ வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி ஸீதா கல்யாணத்தையும், 15, 16-ந் தேதிகளில் 'ஸ்ரீப்ரஹ்லாத சரித்ரம்' 'ஸ்ரீ விபீஷண சரணாகதி' என்னும் இரண்டு உபந்யாஸங்களையும் யாவரும் எளிதில் உணரும்படி வெகு விமர்சையாக நடத்தியருளினார். அவற்றின் முடிவில், சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையாரால் மாதந்தோறும் ப்ரசுரிக்கப்பட்டு வரும் 'ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை'யின் அரும்பெருங் குணங்களை விஸ்தாரமாகக் கூறி, அப்பத்ரிகையை எல்லாரும் அவச்யம் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று அழகாக உபந்யஸித்தார்.

விபவ ஞு }
தைமீ. 10உ }

ஏ. கோஸகாசார்யன்.

(4)

ஸ்ரீ கண்டர் காலம்.

ஸ்ரீ. வே. தீ. ஸம்பாதகருக்கு:—

சென்ற கார்த்திகை மார்கழி மாதங்களில் ப்ரசுரமான பத்ரிகையில் 'ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரும் ஸ்ரீ கண்டாசார்யரும்' என்ற தலைப்பின் கீழ், ராமாநுஜ பாஷ்யம் முற்பட்டது ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யம் பிற்பட்டதென்றும் கூறி, அதற்கு ஆதாரமாக இருவர் பாஷ்ய பங்க்தி முறைகளும் செம்மையாகக் காட்டப்பட்டு இருந்தன.

ஸ்ரீ ராமாநுஜர் காலத்தவரான கூரத்தாழ்வான், சோழன் ஸபையில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவமதத்தை ஸ்தாபித்தபோது சைவ கக்ஷிகளைப் பூர்வ பக்ஷம் செய்திருப்பது யாவரும் அறிவர். அந்தக் கக்ஷிகள் ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யர் செய்த, பஞ்சரத்ந நூலிலுள்ள, 'மாயதீ வஹஹவாக' என்கிற ச்லோகங்களின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாகவே தெரிவதால் ஹரதத்தர் முற்பட்டவரெனத் தெரிகிறது. இவரால் ஸ்ரீகண்ட பாஷ்ய ஸமர்த்தநம் என்னும் க்ரந்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவதால் ஸ்ரீராமாநுஜரிலும் ஸ்ரீகண்டர் மூர்த்தியிருக்கலாமென நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. இன்னும் ஸ்ரீகண்ட விஜயத்தில், சங்கராசார்யருடன் ஸ்ரீகண்டர் வாதிட்டு வென்றதாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரர் ராமாநுஜருக்கு முற்பட்டவரென்பது நிராக்ஷேபமான விஷயம். அதனால் பார்க்குமிடத்து நீலகண்டர் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு எவ்வளவோ காலம் முற்பட்டவராய்த் தெரிகிறது. நீலகண்டர் ச்வேதமுனிவர் சிஷ்யர் என்றும், தேவீபாகவதம் பாரதம் முதலியவைகளுக்கு வ்யாக்யாநமும், ஸூத்ரபாஷ்யம் உபநிஷத் பாஷ்யம் சிவஞான போதமென்னும் ஆகமாந்த ஸூத்ர பாஷ்யமும் செய்து, பிறகு அவர் சிஷ்யர் ப்ரஹ்ம வித்யாதவரால், ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யத்திற்கு தர்ப்பணமென்கிற வ்யாக்யாநமும், பிறகு ஹரதத்தரால் ஸ்ரீகண்ட பாஷ்ய ஸமர்த்தநமும் பின் நிஜ குணயோகீந்த்ரரால் தாராவளி யென்னும் வ்யாக்யாநமும் அதற்குப் பிறகே அப்பய்ய தீக்ஷிதரால் சிவார்க்கமணி தீபிகையும் செய்யப்பட்டதாய்த் தெரிகிறது.

தவிர, ஸ்ரீகண்ட பாஷ்ய ஸம்பந்தமான விஷயம், டங்கர் முதலிய வைஷ்ணவ மத ப்ரவர்த்தகர்களால் கூறப்பட்டிருக்கலாம் என்கிறார்கள். ஆதலால் இது விஷயத்தில் தகுந்த ஆராய்ச்சியை அறிய என் மனம் ஆவலுற்றிருக்கிறது. நிற்க: ஸ்ரீராமாநுஜர் நீலகண்டர் இவர்களைப் போல் விசிஷ்டாத்வைத பரமாக ஸ்ரீநிவாஸ பட்டர் என்பவர் லக்ஷ்மீ விசிஷ்டாத்வைத பாஷ்யமும் செய்திருப்பதாய்க் கூறுகின்றனர். அப்படி இருந்தால் அந்தப் பாஷ்யமும் முன் குறித்தவர்க்கு முற்பட்டதா? அல்லவா? அவருடைய பாஷ்யத்தில் நாராயண பரத்வம் த்ருப்தியா? இல்லையா? என்கிற இவ்விஷயங்களைச் சிறியேனுக்கு ப்ரமுகர் ப்ரஸாதிக்க வேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாளிகை மேடு }
பண்ணுருட்டி }

வா. ஸீதாராமன்.
1-2-29.

(5)

ஸ்ரீவித்யோல்லாஸ நீ ஸபா

ஸ்ரீ. உ. வே. தீ. ஸம்பாதகருக்கு:—

சென்ற ஒரு வர்ஷ காலமாய்ப் பல பண்டிதோத்தமர்களின் அக்ராஸநப் பதவியின் கீழ் நடை பெற்று வந்த இந்த ஸபை மீண்டும் 30—12—28-ல் கூடியது. இதன் ஆதரவில் வி. ஆர். வி. கலாசாலை உபாத்யாயர் ஸ்ரீமாந் டி. ஆர். ஸுந்தர ராகவாசார்யர் அவர்கள் அக்ராஸநம் வஹித்தார். அவ்வமயம் மேஷ கலாசாலையின் உபாத்யாயர்களும் மாணவர்களும் பல ஸம்ஸ்க்ருதாபிமானிகளும் அவ்விடம் விஜயம் செய்திருந்தனர். மங்களாசரணமான பின்னர், ஸபையின் முந்திய மீட்டிங்கின் அறிக்கை படிக்கப்பட்டது. பின்பு ஸபையின் காரியதர்சியும், கலாசாலையில் ப்ரவேச வகுப்பில் [Entrance class] பயின்று வருபவனுமாகிய E. D. சடகோப ராமாநுஜன் என்னும் மாணவனால் வடமொழியில் "ஸமஸ்க்ருத பாஷா மஹத்வம்" என்னும் விஷயம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. பின்பு மற்றையோர் அதே விஷயத்தை ஆதரித்துப் பேசினர். பின்பு கலாசாலாதிகாரி [Principal] ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்கள் (சிரோமணி), ஸமஸ்க்ருத பாஷையின் மேன்மையைப் பற்றியும் மாணவர்கள் அதனைப் பயிலவேண்டிய முறையைப் பற்றியும் தெளிவுபட மொழிந்தார்.

அப்பால் அக்ராஸநர் கூறியதின் ஸாராம்சமாவது.-"இம்மாதிரி, நம்முடைய தாய்ப் பாஷையை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய விஷயத்தில் நீங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஸபையை ஏற்படுத்தி, அதில் ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்கள் செய்துவருவது பற்றி யான் மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். உலகின் கண் வழங்கிவரும் ஏனைய பாஷைகள் யாவும் நமது தாய்ப் பாஷையினின்று தான் உற்பத்தியாயின என்பதற்கு ஐயமே இல்லை. நம்மவர்களின் அச்ரத்தையால், இதனைப் பயிலும் தன்மை நம் சில நாடுகளில் அறவே நீங்கியது. நமக்குத் தெரிந்து நம் பூர்வாசாரியர்களான நிகமாந்த மஹா தேசிக ப்ரப்ருதிகள் இயற்றிய அத்புதமான பல கோசங்கள் கதியின்றி உயிர் நீத்தன. இந்தப்பாஷையின் மாஹாத்ம்யம் நமது தேசத்து உதித்தோர்க்கு எள்ளளவும் புலப்படாமைபற்றி நான் வ்யஸநிக்கிறேன். இன்றளவும் ஜெர்மனி தேசத்தில் சில ப்ராந்தங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா வ்யவஹாரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றதென நாம் அறிகிறோம். சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த நிலைமை அநேகமாய் நம் இந்தியாவில் இல்லையென எல்லோரும் அறிவர். அது போல் தற்சமயம் நமது தேசத்தில் போற்றப்பட்டு வரும் ஆங்கிலம் நீடூழி காலம் நிலைத்திருக்குமென யாம் எப்படி நிச்சயிக்க முடியும்? சிர பரிசயமே இவை எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணம் என நீங்கள் அறிவீர்கள். சில நேயர்கள் ஆங்கிலம் கற்றல் பெரிய லாப ஹேது வென்று நினைக்கலாம். ஆங்கிலம் பயின்று ஆதரவற்றுக் கிடக்கும் பேர்கள் அநந்தமாக இருக்கின்றனர். அவ்வாறு இருந்தும், நம் தாய்ப் பாஷையைக் கற்கும் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் கலாசாலை பிள்ளைகள் கற்க அஞ்சுகின்றனர். காரணம் யாதோ அறிகிலோம். ஆகையால் இனியேனும் நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் ச்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், உங்கள் விஷயத்தில் ஜகத் காருணிகனான ஸர்வேச்வரன் அருள்புரிவான்" என்று உபந்யஸித்தார்.

பின்பு கத்ய பத்ய ஸுபாஷிதங்கள் வெகு விமர்சையாய்க் கானம் செய்யப்பட்டன. கடைசியில், ப்ரின்ஸிபால். டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்கள் அக்ராஸநாதிபதியவர்கட்கு மாலை அணிந்து வந்தனம் கூறினர். ச்ரோதாக்கள் கர கோஷம் செய்தனர். மங்கள வாழ்த்துப் பாடலுடன் ஸபை கலைந்தது.

சென்னை }
16—2—29 }

ரங்கநாதன்.

ஸ்ரீ:

புஸ்தக விமர்சம்.

(1) ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்.

'ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமம்' என்னும் பகவத் ஸ்தோத்ரத்தைச் சுத்தமாக அச்சுப் பதிப்பித்துத் தமிழ் அர்த்தத்துடன் வெளியிட்டிருக்கும் மணலூர் வீரவல்லி வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. ராமாநுஜாசார்யர் என்னும் மஹாந், இந்தப் பதிப்பினால் நமது ஆஸ்திக ஜநங்களெல்லாருக்கும் பெரியதொரு உபகாரத்தைச் செய்திருக்கிறார். இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீ வ்யாஸ மஹர்ஷியால் ஜகத்தின் ச்ரேயஸ்ஸை உத்தேசித்து மஹா பாரதம் என்னும் இதிஹாஸத்தின் முகமாக வெளியிடப்பட்டது. பகவானிடத்தில் பக்தியுடன் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஜபிக்கிறவர்களெல்லாரும் துக்கங்களிலிருந்து நீங்கினவர்களாய் ச்ரேயஸ்ஸுக்குப் பாத்ரமாகிறார்கள் என்று அம்மஹர்ஷியே அறுதியிட்டிருக்கிறார். நமது சாஸ்த்ரங்களில் விச்வாஸமுடைய ஆஸ்திகர்கள், இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணத்தை ஸர்வ பலப்ரதமென்றே நம்பி, அநாதி காலமாக இதனை மிக்க பக்தி ச்ரத்தையுடன் ஆதரித்து வந்திருப்பதை எல்லாரும் அறியலாம். ஸ்ரீ சங்கராசார்யரும் ஸ்ரீபராசர பட்டார்யரும் இதற்கு விஸ்தாரமாகப் பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதே இதன் அருமையை நன்கு விளக்குகின்றது. இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த இந்த க்ரந்தத்தை எல்லாருக்கும் ஸுலபமாகும்படி செய்து, அதனால் எல்லாருக்கும் உஜ்ஜீவநோபாயத்தை ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும் வேறு பேருதவியும் உண்டோ?

இந்த ஸ்தோத்ரம் பல காலங்களில் பல பெயர்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவையெல்லாம் பெரும்பாலும் அச்சுப் பிழைகளாலும் அபசப்தங்களாலும் கலுஷிதங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர சுத்தமாகக் காணப்படவில்லை. தவிரவும், அவை ஒன்றிலும் நமது ஆசார்யர்களால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டுள்ள பாஷ்யங்களொன்றும் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தப் பாஷ்யங்களில் நாமங்களின் அர்த்தம் விளக்கப்பட்டிருப்பதுடன், நமது சாஸ்த்ர ஸம்பத்துக்களான வேறு பல விஷயங்களும் ப்ரஸக்தி ஸம்பவிக்குமிடங்களில் ஸமக்ரமாக விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'பகவத் குண தர்ப்பணம்' என்னும் பெயர் பூண்டிருக்கும் ஸ்ரீபட்டருடைய பாஷ்யம், உண்மையாகவே கண்ணாடிபோல் பகவத் குணங்களை நன்றாக ப்ரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது என்பதை அதனைப் படித்தவர்கள் அறிவார்கள். கேவலம் பதங்களின் வ்யுத்பத்தி முதலியவற்றை மாத்ரம் அது விளக்குகின்றது என்பது இல்லை; பகவத் குணங்களையும் நன்றாக அநு

ப்விக்கும்படி அது செய்கிறபடியாலன்றோ அதற்கு அப்பெயர் இடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீ சங்கராசார்யருடைய பாஷ்யத்திலும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸகல அருமையான விஷயங்களும் எளிய சுத்தமான தமிழில் மொழி பெயர்ப்பிக்கப்பட்டு இந்தப் புஸ்தகத்தில் வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன. இது, இந்தப் புஸ்தகத்துக்கு இருக்கும்படியான முக்ய பெருமை. மேலும் ஸ்தோத்ரத்தின் மூலமும் நாமாவளியும் இவை இரண்டும் க்ரந்த லிபியிலும் தமிழ் லிபியிலும் தனித்தனியாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயுத ஸ்தோத்ரமும் த்வாதசநாம பஞ்சரமும் அம்மாதிரியே இரண்டு லிபிகளிலும் அச்சுப் பதிப்பிக்கப்பட்டு, புஸ்தகத்தின் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா நாமங்களுக்கும் அகராதி ஒன்றும் இருக்கின்றது. இந்தப் புஸ்தகம் மொத்தம் முன்னூற்றுப் பதினாறு பக்கங்கள் அடங்கியுள்ளது. அச்சுப் பதிப்பு, பங்க்தி விபாகங்கள், புஸ்தகத்தின் அமைப்பு இவை யெல்லாம் அதிரமணீயங்களாக இருக்கின்றன. இதை வெளியிடுவதற்கு ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்யர் மிக்க ச்ரமத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதுடன், அதிகமான த்ரவ்ய வ்யயத்தையும் செய்திருக்கிறார் என்றே நாம் நினைக்கிறோம். நமது தேசத்திய ஆஸ்திகர்களனைவரும் இந்தப் புஸ்தகத்தை வாங்கிப் பாராயணாதிகளைச் செய்து தமக்கு ச்ரேயஸ்ஸைத் தேடிக் கொள்வதுடன், இப்படிப்பட்ட மஹோபகாரத்தைச் செய்த இம்மஹானுக்கும் தாம் அப்புஸ்தகத்தை வாங்கிக் கொள்வதனால் உதவி புரிவார்களென்று நாம் நம்புகிறோம். இதன் விலை ரூ. 2--8--0. அபேக்ஷிப்பவர்கள், 'சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ கேசவப் பெருமாள் ஸந்நிதி வீதி, ஸ்ரீமான் எம். வி. ராமாநுஜாசார்யர்' என்னும் விலாஸத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்த ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமியே, ஸ்ரீ ஸஹஸ்ர நாம மூலமொன்றையும் தேவ நாகர எழுத்திலும், க்ரந்த எழுத்திலும், தமிழ் எழுத்திலும் தனித்தனியாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார். பாஷ்யப்பதிப்பில் போல இந்த மூலப்பதிப்பிலும், நாமங்களெல்லாம், பாஷ்யங்களில் உள்ளபடி நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு, அவச்யமாயுள்ள குறிப்புகளுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை அணா 5.

---

(2) விதவா வபந வித்வம்ஸநம்.

"ஹிந்து விதவைகள் தலை மயிரை நீக்க வேண்டுமோ?" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றிச் சென்ற புரட்டாசி மாஸத்திய தீபிகையில் வெளி வந்த வ்யாஸத்திற்கு ஸமாதாநமாக, ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ. உப. வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியால் இப்பெயருள்ள புஸ்தகம் வெளியிடப் பட்டு நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இதன் விலை அணா 4. இது கிடைக்குமிடம்:—"திவ்ய ப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை ஆபீஸ், 32, பந்தர் தெரு, மதிராஸ்."

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸம்பாதகீயம்.

'வ்யாஸ ஸித்தாந்த மார்த்தாண்டம்' என்னும் க்ரந்தம், மஹா மஹோபாத்யாயர் கபிஸ்தலம் ஸ்ரீ உப. வே. தேசிகாசார்ய ஸ்வாமியால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள க்ரந்தங்களுள் ஒன்று.

வ்யாஸ ஸித்தாந்த மார்த்தாண்டம்.

'ஸ்ரீ வ்யாஸ மஹர்ஷியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களின் பரம தாத்பர்யம், ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பர தேவதையாக உடைய விசிஷ்டாத்வைதமே' என்பதை இந்த க்ரந்தம் நிரூபிக்கின்றது. இதன் முதல் பரிச்சேதம் சற்றேறக்குறைய இரண்டு வர்ஷம் முன் வெளி வந்தது. இப்பொழுது மற்றை மூன்று பரிச்சேதங்களும் பூர்த்தி அடைந்து விட்டன.

ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுக்கு, ஸ்ரீ சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ பாஸ்கராசார்யர் ஸ்ரீயாதவ ப்ரகாசாசார்யர் ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யர் ஸ்ரீமத்வாசார்யர் முதலிய அநேக ஆசார்யர்கள் விஸ்தாரமாகப் பாஷ்யங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாரும், உபக்ரம உபஸம்ஹாரம் முதலிய ஆறு வித தாத்பர்ய லிங்கங்களையும் அவலம்பித்து ச்ருதி ஸூத்ர பலாபலங்களையும் கணிசித்து நிர்ணயங்களைச் செய்திருக்கிறபடியால், வேறு ஸாக்ஷ்ய மொன்றையும் அவலம்பியாமல் கேவலம் பாஷ்யங்களில் தென்படும் ந்யாய விசார மார்க்கத்தை மாத்

ரம் பராமர்சித்து, ஒருவர் சொல்லும் அர்த்தத்தை அஸாது வென்றும் மற்றொருவர் சொல்வதை ஸாது வென்றும் நிர்ணயம் செய்வது சக்யமில்லாமல் இருக்கின்றது. ‘அப்படிப்பட்ட வேறு ஸாக்ஷ்யம் ஏதாவது உண்டோ?’ என்பதை விசாரிக்க ப்ரவ்ருத்திக்கும் பொழுது, சிலர், ‘இம்மாதிரி ஸந்தர்ப்பங்களில் மத்யஸ்தர்கள் சொல்லும் வார்த்தையே ப்ரமாணமாக வேண்டும். கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ள பாஷ்யங்களொன்றிலும் ஸ்வபக்ஷத்வ அபிமாநம் செய்யாமலிருக்கும் பூர்வ காலத்திய வேறு மத ஆசார்யர்கள், இது தான் வ்யாஸ மதம் என்று தமது க்ரந்தங்களில் சொல்லியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அதையே வ்யாஸ தாத்பர்யமென்று நாம் க்ரஹித்துக் கொள்வது ந்யாய்யமாகும்’ என்று ஒரு உபாயம் சொல்லுகிறார்கள். கபிலர் கணாதர் முதலிய பெரியோர்கள் தங்கள் தங்கள் மதத்தை ஸ்தாபநம் செய்வதற்காகப் பரமத நிராகரணம் செய்ய ப்ரவ்ருத்திக்கும் பொழுது, கேவல அத்வைதத்தையே வ்யாஸமத மென்று எண்ணி அதை அநுவதித்துக் கண்டித்திருக்கிறபடியால், அந்த அத்வைதத்தையே வ்யாஸருடைய மதமென்று நாம் க்ரஹிக்கவேண்டும் என்பது இவர்களுடைய வாதம். இம்மாதிரி வாதம் செய்து கொண்டு சில சாங்கரர்கள், கபில ஸூத்ரங்களையும் கணாத ஸூத்ரங்களையும் பல விடங்களில் பஹு ப்ரகாரமாக விசாரித்து, அவைகளில் அநுவாதம் செய்யப்பட்டுக் கண்டிக்கப்பட்டிருப்பவைகள் கேவல அத்வைதமே என்றும், ஆகையால் வ்யாஸருடைய தாத்பர்யமும் அந்த அத்வைத மதமாகவே இருக்கவேண்டு மென்றும் ஸ்தாபித்துச் சில புஸ்தகங்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ வ்யாஸருடைய தாத்பர்யத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு இம்மாதிரி மத்யஸ்தர்களுடைய வசநங்களைத் தேடிப்போவது அஸமீசீநமென்றும், அந்த ஸாக்ஷ்யங்களைக்காட்டிலும் பலவத்தரமான வேறு ஸாக்ஷ்யங்கள் இந்த விஷயத்தில் ஸுலபங்களாக இருக்கின்றன வென்றும், அம்மாதிரியான ஸாக்ஷ்யங்கள் துர்லபங்களாக இருக்குமிடங்களில் மாத்ரம் மத்யஸ்தர்களுடைய ஸாக்ஷ்யம் ந்யாயப்படி அங்கீகாரார்ஹமாகு மென்றும் ஆக்ஷேபித்து, ப்ரஸ்துத தாத்பர்ய நிர்ணயத்திற்கு அதிமாத்ரம் உசிதமான வேறொரு மார்க்கத்தை இந்தப் புஸ்தகத்தில் விவரித்திருக்கிறார். ஸ்வோக்தி

விரோதமின்றிக்கும் ஆர்ஜவத்துடனும் பேசும் ஒருவனுடைய உக்திகளுள் சில வசநங்கள் அவிசதங்களாகத் தோன்றினால், அந்த அவிசதாம்சத்தின் அர்த்தத்தை மற்றை விசதமாயுள்ள அவனுடைய வசநங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பது உசிதமாகுமே தவிர, அவைகளின் அர்த்தத்தைப் பற்றி மூன்றாவது மனிதனைக் கேட்பது உசிதமாக மாட்டாதன்றோ? அது போலவே, ஒரு க்ரந்த கர்த்தா பல க்ரந்தங்களைச் செய்திருந்து, அவைகளுள் ஒரு க்ரந்தத்தின் தாத்பர்யம் ஸ்வல்ப ஸந்தேஹத்திற்கு ஆஸ்பதமானால், அந்த ஸந்தேஹத்தை அவர் எழுதியிருக்கும் மற்றை க்ரந்தங்களில் வெளி வரும் தாத்பர்யங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பது ந்யாயத்திற்கு ஒத்திருக்குமே தவிர, அந்த ஸந்தேஹாஸ்பத விஷயத்தைப் பற்றி மற்றவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நிர்ணயம் செய்வது ந்யாயத்திற்கு ஒத்ததாக மாட்டாது. ஸ்ரீவ்யாஸர், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் செய்ததுடன் மஹா பாரதத்தையும் செய்திருக்கிறார். ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களில் விசாரிக்கப்பட்டுள்ள விஷயத்திற்கு ஸம்பத்தமான விஷயமே மஹா பாரதத்திலும் பஹுவாக விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மஹா பாரதம், ஸூத்ரம் போன்ற தன்றாதலால் அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் தெளிவாகவும் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், ஸூத்ரங்களுடைய தாத்பர்யம் ஸந்தேஹத்திற்கு இடமானால், அந்த ஸந்தேஹத்தை மஹா பாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அஸந்திக்தமான விஷயங்களைப் பார்த்து நிர்ணயிப்பதே ந்யாய்யமாகும். இம்மாதிரி ந்யாய விசாரய் செய்து, ஸ்ரீதேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, மஹா பாரதத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் மோக்ஷ ஸ்வரூபம் முதலியவற்றை அவலம்பித்து, ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் விசிஷ்டாத்வைத பரமே என்றும், அது ஸ்ரீமந் நாராயண பாரம்யத்தையே ப்ரதிபாதிக்கின்றதென்றும் இந்த க்ரந்தத்தில் நிஷ்க்ருஷ்டமாக நிரூபித்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட அந்தரங்க ஸாக்ஷ்யம் பலவத்தரமாக இருக்கும் காலத்தில், அதை அநாதரித்துப் பஹிரங்கமாகிற மத்யஸ்தர்களின் ஸாக்ஷ்யத்தைத் தேடிப்போவது ந்யாய விருத்தமேயாகும்.

தவிரவும், கபிலர் முதலானவர்களால் அநுவதித்துக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது அத்வைதமேயாயினும், அது வ்யாஸருடைய தாத்பர்யமென்று ஒரு

இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. 'அப்படிச் சொல்லப்படாவிடினும், அத் அத்வைதம் வ்யாஸ ஸூத்ரங்களில் எவ்விடத்திலாவது நிஸ்ஸந்தேஹமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதை வ்யாஸ தாத்பர்யமென்று ஒத்துக்கொள்ள வேண்டாவோ ?' என்னில், 'அப்படி ஒரு இடத்திலும் நிஸ்ஸந்தேஹமாகச் சொல்லப்படவில்லை' என்று ஸ்ரீ தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, இந்த க்ரந்தத்தில் இதம் பரமாக ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களெல்லாவற்றையும் விசாரித்து அவைகளின் அக்ஷர ஸ்வாரஸ்யங்களையும் கசடறப் பராமர்சித்து நிரூபித்திருக்கிறார். இம்மாதிரி இந்த ஸ்வாமி யுக்தி விசாரம் ந்யாய விசாரம் முதலியவைகளைச் செய்து இது விஷயமாக ஒரு க்ரந்தத்தை அநுக்ரஹித்தது, பகவத் ராமாநுஜனால் ஸ்தாபிதமாயுள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு மிக்க உபகாரகமே. இம்மாதிரியே 'உபநிஷத் தத்வம்' என்று மற்றுமொரு க்ரந்தத்தை அவர் எழுதி வருகிறார் என்று நாம் அறிகிறோம். இவையெல்லாம் நம்மைப் போன்றவர்களின் பாக்யமென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை.

* * *

கந்யகைகளின் விவாஹச் சீர்திருத்தம்.

விவாஹச் சீர்திருத்த விஷயமாக நமது சீர்திருத்தக்காரர்கள் செய்து வரும் ப்ரயத்நம் மறுபடியும் தாத்காலிகமாகப் பங்கத்தை அடைந்திருக்கின்றது என்பதை நமது ஸஹ்ருத்துக்கள் வ்ருத்தாந்தப் பத்ரிகைகளிலிருந்து அறிந்திருக்கலாம். பயங்கரமாக வரும் விபத் ஆத்யந்திகமாக நிவ்ருத்தமாகாவிட்டாலும் ஸ்வல்ப காலம் விக்நிதமாகி விளம்பிக்கும் பக்ஷத்தில், அப்படி விளம்பிப்பதும் கொஞ்சம் ச்ரேயஸ்கரமே. இன்னும் ஆறு மாஸங்கள் க்ரமித்த பிறகு இது சட்ட நிர்மாண ஸபையாருடைய ஆலோசனைக்கு மறுபடியும் வருகின்றது. அப்பொழுதாவது நமக்கு ஆநுகூல்யம் ஒருகால் கிடைக்கலாமோ என்னும் ப்ரத்யாசைக்கு ஹேது ஒன்றுமில்லை. ப்ரத்யுத ப்ராதிகூல்யமே ஸம்பவிக்கும் என்பதற்குப் பூயிஷ்டமான ஹேதுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நாளை வருவதை இன்று யார் சொல்லச் சக்தராவார்?

* * *

பகவத் விஷயம்.

ப்ரபந்ந ஜந ஸந்தாந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவாய் மொழிக்குத் திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், வேதாந்தியான நஞ்சீயர் செய்தருளிய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் திருக் குமாரராகிய நயினாராச்சான் பிள்ளையின் சிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள சீயர் செய்தருளிய பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், (மற்றை மூவாயிரங்களுக்கும் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளிய) பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவாய்மலர்ந்தருளின இருபத்து நாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், நஞ்சீயர் சிஷ்யரான நம்பிள்ளையிடத்து வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை கேட்டபடியே பட்டோலைகொண்டு அங்ஙனமே வெளியிட்டருளிய ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும் ஆக ஐந்து வ்யாக்யாநங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப் படிக்கு, அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரை யென்றும், சீயர் அரும்பதவுரை யென்றும், இரண்டு அரும்பதவுரைகள் உண்டு. இவ்வாறு பெருமை பெற்ற பகவத் விஷயத்தை, ஸ்ரீ உப. சேட்லூர் க்ருஷ்ணமாசார்யர் என்னும் திருநாமத்துடன் எழுந்தருளியிருந்த ஒரு ஆஸ்திக சிரோமணியான தமிழ் வித்வாந், சற்றேறக்குறைய எட்டு வர்ஷங்களுக்கு முன் அச்சிடுவதற்கு ஆரம்பித்தார். ஐந்து பத்துக்கள் பூர்ணமாவதற்கு முன்னதாகவே ஸ்ரீ சரண்யன் அவரை இந்த விபூதியிலிருந்து தனது திருவடி வாரத்திற்குத் திருவுள்ளம் பற்றி விட்டபடியால், அது நடுவில் கொஞ்சம் விக்நிதமாக இருந்தது. அவருடைய புத்ரர், ஸ்ரீமாந் சே. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் என்பவர், இந்தக் கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்தி அடைவிப்பதையே தமது தர்மமென்று உணர்ந்து, அதைமறுபடியும் ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்றார். இப்பொழுது ஏழு பத்துக்கள் முடிந்து, எட்டாம் பத்து அச்சுப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கேவலம் கைங்கர்யமென்று எண்ணி இந்த ஜகதுபகாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் இவருக்கு அதிகப் பொருட் செலவு ஸம்பவியாமலிருக்கும்படி நமது ஆஸ்திக ஸஹ்ருத்துக்களெல்லாரும் க்ரந்த பரிக்ரஹத்தால் உபகரித்துத் தாமும் க்ருதார்த்தராவார்களென்று நாம் நம்புகிறோம். புஸ்தகம் மிகவும் ரமணீயமாக அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விலை ஸம்பந்தமான விஷயங்களை 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தக சாலை, 19 தென்னண்டை மாடவீதி, திருவல்லிக்கேணி, மதிராஸ்' என்னும் விலாஸத்திற்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* * *

186793

இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. 'அப்படிச் சொல்லப்படாவிடினும், அத்வைதம் வ்யாஸ ஸூத்ரங்களில் எவ்விடத்திலாவது நிஸ்ஸந்தேஹமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதை வ்யாஸ தாத்பர்யமென்று ஒத்துக்கொள்ள வேண்டாவோ ?' என்னில், 'அப்படி ஒரு இடத்திலும் நிஸ்ஸந்தேஹமாகச் சொல்லப்படவில்லை' என்று ஸ்ரீ தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, இந்த க்ரந்தத்தில் இதம் பரமாக ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களெல்லாவற்றையும் விசாரித்து அவைகளின் அக்ஷர ஸ்வாரஸ்யங்களையும் கசடறப் பராமர்சித்து நிரூபித்திருக்கிறார். இம்மாதிரி இந்த ஸ்வாமி யுக்தி விசாரம் ந்யாய விசாரம் முதலியவைகளைச் செய்து இது விஷயமாக ஒரு க்ரந்தத்தை அநுக்ரஹித்தது, பகவத் ராமாநுஜனால் ஸ்தாபிதமாயுள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு மிக்க உபகாரகமே. இம்மாதிரியே 'உபநிஷத் தத்வம்' என்று மற்றுமொரு க்ரந்தத்தை அவர் எழுதி வருகிறார் என்று நாம் அறிகிறோம். இவையெல்லாம் நம்மைப் போன்றவர்களின் பாக்யமென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை.

* * *

கந்யகைகளின் விவாஹச் சீர்திருத்தம்.

விவாஹச் சீர்திருத்த விஷயமாக நமது சீர்திருத்தக்காரர்கள் செய்து வரும் ப்ரயத்நம் மறுபடியும் தாத்காலிகமாகப் பங்கத்தை அடைந்திருக்கின்றது என்பதை நமது ஸஹ்ருத்துக்கள் வ்ருத்தாந்தப் பத்ரிகைகளிலிருந்து அறிந்திருக்கலாம். பயங்கரமாக வரும் விபத் ஆத்யந்திகமாக நிவ்ருத்தமாகாவிட்டாலும் ஸ்வல்ப காலம் விக்நிதமாகி விளம்பிக்கும் பக்ஷத்தில், அப்படி விளம்பிப்பதும் கொஞ்சம் ச்ரேயஸ்கரமே. இன்னும் ஆறு மாஸங்கள் க்ரமித்த பிறகு இது சட்ட நிர்மாண ஸபையாருடைய ஆலோசனைக்கு மறுபடியும் வருகின்றது. அப்பொழுதாவது நமக்கு ஆநுகூல்யம் ஒருகால் கிடைக்கலாமோ என்னும் ப்ரத்யாசைக்கு ஹேது ஒன்றுமில்லை. ப்ரத்யுத ப்ராதிகூல்யமே ஸம்பவிக்கும் என்பதற்குப் பூயிஷ்டமான ஹேதுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நாளை வருவதை இன்று யார் சொல்லச் சக்தராவார்?

* * *

பகவத் விஷயம்.

ப்ரபந்ந ஜந ஸந்தாந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவாய் மொழிக்குத் திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், வேதாந்தியான நஞ்சீயர் செய்தருளிய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் திருக் குமாரராகிய நயினாராச்சானது சிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள சீயர் செய்தருளிய பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், (மற்றை மூவாயிரங்களுக்கும் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளிய) பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவாய்மலர்ந்தருளின இருபத்து நாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும், நஞ்சீயர் சிஷ்யரான நம்பிள்ளையிடத்து வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை கேட்டபடியே பட்டோலைகொண்டு அங்ஙனமே வெளியிட்டருளிய ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி வ்யாக்யாநமும் ஆக ஐந்து வ்யாக்யாநங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படிக்கு, அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரை யென்றும், சீயர் அரும்பதவுரை யென்றும், இரண்டு அரும்பதவுரைகள் உண்டு. இவ்வாறு பெருமை பெற்ற பகவத் விஷயத்தை, ஸ்ரீ உப. சேட்லூர் க்ருஷ்ணமாசார்யர் என்னும் திருநாமத்துடன் எழுந்தருளியிருந்த ஒரு ஆஸ்திக சிரோமணியான தமிழ் வித்வான், சற்றேறக்குறைய எட்டு வர்ஷங்களுக்கு முன் அச்சிடுவதற்கு ஆரம்பித்தார். ஐந்து பத்துக்கள் பூர்ணமாவதற்கு முன்னதாகவே ஸ்ரீ சரண்யன் அவரை இந்த விபூதியிலிருந்து தனது திருவடி வாரத்திற்குத் திருவுள்ளம் பற்றி விட்டபடியால், அது நடுவில் கொஞ்சம் விக்நிதமாக இருந்தது. அவருடைய புத்ரர், ஸ்ரீமாந் சே. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் என்பவர், இந்தக் கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்தி அடைவிப்பதையே தமது தர்மமென்று உணர்ந்து, அதைமறுபடியும் ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்றார். இப்பொழுது ஏழு பத்துக்கள் முடிந்து, எட்டாம் பத்து அச்சுப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கேவலம் கைங்கர்யமென்று எண்ணி இந்த ஜகதுபகாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் இவருக்கு அதிகப் பொருட் செலவு ஸம்பவியாமலிருக்கும்படி நமது ஆஸ்திக ஸஹ்ருத்துக்களெல்லாரும் க்ரந்த பரிக்ரஹத்தால் உபகரித்துத் தாமும் க்ருதார்த்தராவார்களென்று நாம் நம்புகிறோம். புஸ்தகம் மிகவும் ரமணீயமாக அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விலை ஸம்பந்தமான விஷயங்களை 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தக சாலை, 19 தென்னண்டை மாடவீதி, திருவல்லிக்கேணி, மதிராஸ்' என்னும் விலாஸத்திற்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* *

186793

[illegible]

ஸ்வரூபத்தை விளக்க ஆரம்பித்து, அது எவ்வித ஹேய ஸம்பந்தமுமற்ற சுத்த ஆநந்த ரூபமென்றும், அந்தக் காரணத்தாலேயே அது மற்றை வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் காட்டிலும் வேறுபட்டதென்றும், அது அளவற்றதும் மேன்மையானதும் கணக்கில்லாததுமான கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமென்றும், தனது ஸங்கல்ப மாத்ரத்தால் சேதநாசேதந ரூபங்களான ஸகல வஸ்துக்களையும் ப்ரவ்ருத்திப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால் ஸகல வஸ்துக்களுக்கும் அது ஆத்மாவாக இருக்கின்றதென்றும் சொல்லிவிட்டு, பிறகு ஸகல அங்கங்களுடனும் அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தி செய்வதே

ஹமவதஸ்வரூபம் [illegible]—இரண்டாவது, பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகின்றது. அது, எவ்வித ஹேய ஸம்பந்தமுமில்லாத கேவல ஆநந்த ஸ்வரூபம்; ஆகையால் மற்ற எல்லா வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் அத்யந்த விலக்ஷணம்; கணக்கற்ற கல்யாண குணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம்; ஸமஸ்த சேதநாசேதந வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் அது தனது ஸங்கல்பத்தால் நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறது; ஆகையால் எல்லாவற்றுக்கும் அது ஆத்மாவாகின்றது.

[illegible]—இப்படி ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்கள் இரண்டையும் ப்ரஸ்தாவித்துவிட்டு, இப்பொழுது ஜீவாத்மாவுக்குப் பரமாத்ம ப்ராப்தி எப்படிக் கிடைக்கும் என்பதை ப்ரஸ்தாவிக்கிறார். பகவானை உபாஸிப்பதே அதற்கு உபாயம். கீழில் 'பகவத் ப்ரபத்தி ஒன்றுமேலேயே ஸம்ஸார மோக்ஷம் ஸாதிக்கத் தகுந்தது' என்று சொல்லிவிட்டு, இவ்விடத்தில் பகவதுபாஸ்தியை உபாயமாகச் சொல்வதன் கருத்து, 'பரமாத்ம ப்ராப்திக்கு பகவதுபாஸநம் உபாயம்; அந்த உபாஸநத்திற்கு ப்ரபத்தி அங்கம்' என்பதுதான். [illegible]' என்னும் வாக்யத்திலுள்ள '[illegible]' சப்தத்திற்கு 'ஜ்ஞாநம்' என்று பொருள் கொண்டு மித்யா வாதிகள் செய்த சங்கைக்கு, '[illegible]' என்பதற்கு 'உபாஸநம்' என்பது பொருளே தவிர 'கேவல ஜ்ஞாநம்' பொருள் ஆகமாட்டாது என்பது தான் ஸமாதாநம். அதுவே இவ்விடத்தில் ஸூசிக்கப்படுகின்றது.

[illegible]—கீழ்ச் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்களுக்கெல்லாம் க்ரமப்படி ப்ரமாணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. முதலில், "[illegible]" இத்யாதி

"[illegible]
[illegible]"

[illegible]

அவனை அடைவதற்கு உபாய மென்று ப்ரதிபாதிக்கின்றன'. "[illegible]" என்று ஆரம்பிக்கும் வாக்யம், ஆத்மா வென்னும் வஸ்து கேவலம் ஆநந்தமயம் ஜ்ஞாநமயம் நிர்மல மென்றும், துக்கம் அஜ்ஞாநம் மலம் இவை யெல்லாம் ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களே தவிர ஆத்மாவின் தர்மங்களல்ல வென்றும் சொல்லுகின்றது. அதாவது: துக்கம் முதலியவை, ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படும் கர்மங்களைக் காரணமாக உடையவை யாதலால் அவை ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு உரியவையல்ல என்று சொன்னதாயிற்று.

வாக்யம் 'ஆத்ம வஸ்துக்களெல்லாம் ஜ்ஞாந மொன்றையே ஆகாரமாக உடையவை' என்பதற்கு ப்ரமாணம். '[illegible]' இத்யாதியானது, 'சரீரத்தில் பேதம் இருந்தபோதிலும் உபாதி வியுக்தங்களான ஆத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் எவ்வித பேதமும் இல்லை' என்பதற்கு ப்ரமாணம். "[illegible]" என்பது, இந்த அர்த்தத்தையே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகின்றது. "[illegible]" என்பது, 'ப்ரபத்தியின்றிக்கு மோக்ஷம் ஸித்திக்க மாட்டாது' என்பதற்கு ப்ரமாணம். '[illegible]' என்பது 'ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானாலேயே நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றது' என்பதைச் சொல்லுகின்றது; '[illegible]' என்னும் வாக்யத்தால் 'பகவானுடைய ஸர்வாத்மகத்வம் மித்யை' என்று சொல்லப்படுகின்றதோ என்று உதிக்கும் சங்கையும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் பரிஹரிக்கப் படுகின்றது.

'[illegible]........'—இதன் பொருள்: 'ஆத்ம வஸ்துவானது கேவலம் ஆநந்த ஸ்வரூபம்; கேவலம் ஜ்ஞாநமே. ஆகையால் அதற்கு எவ்வித மலமும் இல்லை; துக்கம் அஜ்ஞாநம் இவையாகிற மலங்களை உடைய தர்மங்கள் ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களே தவிர ஆத்மாவைச் சேர்ந்தவையல்ல' என்பது தான். இந்த ச்லோகத்தில் 'மலம்' என்னும் சப்தம் 'ராகம்' 'த்வேஷம்' இவைகளைக் குறிக்கின்றன. இவைகளைத்தான் 'துக்கம்' 'அஜ்ஞாநம்' என்று இவ்விடத்தில் சொல்லுகிறார். 'இந்தத் துக்காஜ்ஞாநங்கள் எப்படி அசேதநமான ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களாகும்? சேதந வஸ்துவுக்கன்றோ அவைகள் உபலக்ஷணங்கள்?' என்று ஒரு சங்கை ஜநிக்கலாம். இந்தச் சங்கையை "[illegible]" இத்யாதியான வாக்யத்தால் பரிஹரிக்கிறார். 'ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் எப்பொழுது ஆத்மாவுக்கு இருக்கின்றதோ அப்பொழுது மாத்ரம் இந்தத் துக்கம் முதலானவை ஆத்மாவுக்கு ஏற்படுகின்றன; ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் விலகினால் அவைகளும் விலகி விடுகின்றன' என்பதுதான் பரிஹாரம். அதாவது: துக்கம் முதலானவை ஆத்மாவுக்கே நேரக்கூடியவை

உத்பத்யந்தே। ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகேந ப்ரக்ருதேரேவ தர்மா இத்யர்த்த:।

" வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்திநி।
சுநி சைவ ச்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமதர்சிந:॥ "

[ஸ. கீ. 5-18.]

ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டால் துக்கம் முதலியவை ஏற்படும்; அது இராவிட்டால் இவையுமில்லை யாகையால் இவைகள் ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

" வித்யாவிநயஸம்பந்நே "இத்யாதியான வாக்யம், 'உபாதியின் ஸம்பந்தமற்றிருக்கும் ஆத்மாவின் சுத்த ஸ்வரூபம் என்பது ஸகல ஆத்ம வஸ்துக்களுக்கும் ஸமம்' என்பதைச் சொல்லுகின்றது. தேவ ரூபமாகவும் திர்யக் ரூபமாகவும் மநுஷ்ய ரூபமாகவும் ஸ்தாவர ரூபமாகவும் இருக்கும் ப்ரக்ருதியுடன் கலந்து நிற்கும் ஆத்மாவின் சுத்த ஸ்வரூபத்தை விவேசித்து அறியக்கூடிய புத்தியை உடையவர்களே இவ்விடத்தில் 'பண்டிதர்கள்' என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அப்படி அந்தந்த ப்ரக்ருதி விசேஷத்தைக்

என்பது உண்மையானாலும், அவை ஆத்ம ஸ்வரூப ப்ரயுக்தங்களல்ல வென்று சொன்னதாயிற்று. துக்காதிகள் ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களாக இருந்தால் என்ன பலம் உண்டாகுமோ, அதுவே அவை ப்ரக்ருதி தர்மங்களாக இராமலிருக்கையிலும் உண்டாகிறபடியால் 'அவைகள் ப்ரக்ருதி தர்மங்கள்' என்று சொல்லப்படுகின்றன என்பது அபிப்ராயம். ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகேந—'ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் இருந்தால் துக்காதிகள் ப்ராப்தங்களாகின்றன; அது இராவிட்டால் இவை அப்ராப்தங்களே' என்னும் விவேகத்தால்.

' வித்யாவிநய.........' இதன் பொருள்: 'ஜ்ஞாநம் சம தமாதிகள் இவைகளுடன் கூடிய ப்ராஹ்மணன், கேவலம் ஜந்மத்தால் மாத்ரம் ப்ராஹ்மண்யத்தை உடைய ப்ராஹ்மணன், இவர்கள் இருவரிடத்திலும் ஜ்ஞாந ப்ரயுக்தமான வைஷம்யம் இருக்கையிலும், அந்த வைஷம்யம் கேவலம் உபாதியால் ஏற்படுகின்றதே தவிர அது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸ்பர்சிக்கவில்லை என்பதை ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் உண்மையை அறிந்தவர்கள் அறிவார்கள்; அதே மாதிரி பசுவுக்கும் யானைக்குமுள்ள ஆகார ப்ரயுக்த வைஷம்யமும், நாய்க்கும் நாய் மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் ச்வ பாகர்களுக்குமுள்ள வ்ருத்தி ப்ரயுக்த வைஷம்யமும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படுகின்றன என்பது அவர்களுக்கு விளங்கும்.' இதனால் உபாதி வியுக்த ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஸமமே என்பது சொல்லப்பட்டது. சிலர், இந்த ச்லோகத்தால் சரீர கதமான வைஷம்யமே நிஷேதிக்கப்படுகின்

க்தி। தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரரூபப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்யாத்மந: ஸ்வரூபவிவேசநீ புத்தி: யேஷாம் தே 'பண்டிதா:'। தத்தத்ப்ரக்ருதிவிசேஷவியுக்தாத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவந்த: தத்ர தத்ர அத்யந்தவிஷமாகாரே வர்த்தமாநமாத்மாநம் ஸமாநாகாரம் பச்யந்தீதி 'ஸமதர்சிந:' இத்யர்த்த:। ததிதமாஹ

" இஹைவ தைர் ஜித: ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம் மந: ।

காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறிந்தவர்கள், 'ஆத்ம வஸ்துக்கள் அதிமாத்ரம் விஷமமான ஆகாரத்தையுடைய ப்ரக்ருதி விசேஷத்துடன் கலந்து இருந்தபோதிலும், அவைகளெல்லாம் ஒரே விதமான ஆகாரத்தை உடையவைகளே' என்பதை நன்றாக அறிவார்களன்றோ? இந்த அர்த்தத்தைத் தான் இவ்விடத்திலுள்ள 'ஸமதர்சிந:' என்னும் பதம் சொல்லுகின்றது. " இஹைவ தைர் ஜித: " இத்யாதியான வாக்யம் இதை ஸ்பஷ்டமாக விளக்குகின்றது. 'நிர்தோஷம்' என்ப

றது என்று அபிப்ராயப்படுவார்கள். அது ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விருத்தம். சரீர கதமான வைஷம்யமே இவ்விடத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றது; ஆனால் அந்த வைஷம்யம் உபாதியால் ஏற்படுகின்றது என்பதும் அது உபாதி வியுக்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸ்பர்சிக்கவில்லை என்பதுமே இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம். இது இவ்விடத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள 'பண்டித' 'ஸமதர்சி' சப்தங்களுடைய வ்யாக்யாநத்திலிருந்து விளங்கும்.

" இஹைவ.........."—கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ள "வித்யாவிநய" இத்யாதியான ச்லோகத்திற்கு அடுத்துவரும் ச்லோகம் இது. 'ஸமதர்சிந:' என்பதால் சொல்லப்படும் ஸாம்யமானது உபாதியால் விடப்பட்ட ஆத்ம ஸ்வரூப விஷயமே என்னும் அர்த்தத்தை இது ஸ்பஷ்டமாக விளக்குகின்றது. இதன் பொருள்—'எந்த முமுக்ஷுக்கள், நிருபாதிக ஆத்ம ஸ்வரூபமானது ஜ்ஞாநைகாகாரமா யிருக்கிறபடியால் எவ்வித வைஷம்யமுமற்றது என்பதை நன்கு உணர்கிறார்களோ, அவர்கள் இன்னும் மோக்ஷத்தை அடையா விட்டாலும் முக்த ப்ராயர்களென்றே சொல்லப்படவேண்டும். ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷத்தால் விடப்பட்டுள்ள ஆத்ம வஸ்து எவ்வித வைஷம்யமுமற்றதாதலால் அது ப்ரஹ்மமென்றே சொல்லப்படக்கூடும்; அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மத்திலன்றோ அவர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஆகையால் அவர்கள் முக்த ப்ராயர்களே' என்பதுதான். 'ப்ரக்ருதி விகாரமாகிற தேஹாதிகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதானது தோஷம்; அந்தத் தோஷமில்லாமல் இருக்கும் ஆத்மாக்களெல்லாம் ஸமமானவைகளே' என்னும் அர்த்தம் 'நிர்தோஷம் ஹி ஸமம்' என்பதால் இந்த ச்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடியால்,

निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥"

[भ. गी. 5-19]

इति । 'निर्दोषम्'—देवादिप्रकृतिविशेषसंसर्गरूपदोषरहितम्; स्वरूपेणावस्थितं सर्वमात्मवस्तु निर्वाणरूपज्ञानैकाकारतया समम् इत्यर्थः । सर्वस्य परमात्मनो परमपुरुषशेषतैकरसता तन्नियाम्यता तदेकाधारता च तत्तच्छब्दव्युत्पत्तिभिः शब्दानां तत्पर्यन्ताभिधानेन च श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषु प्रतिपादितेति पूर्वमेवोक्तम् ।

தற்குத் 'தேவ'ரூபம் முதலான ப்ரக்ருதி விசேஷத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகிற தோஷமற்றிருக்கும் என்பது பொருள். 'சுத்த ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கும் ஆத்ம வஸ்துக்களெல்லாம் (அதாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றிருக்கும் ஆத்ம வஸ்துக்களெல்லாம்) ஆநந்த ரூபமான ஒரே ஆகாரத்தை உடையவை; ஆகையால் அவையெல்லாம் ஸமமே' என்பது குறிப்பு. தவிரவும், ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களெல்லாம் பகவானுக்கும் அவனுடைய சரீரமாயுள்ள மற்றைப் பதார்த்தங்களுக்குமுள்ள ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவனை அந்தப் பதார்த்தங்களைச் சொல்லும் சப்தங்களாலேயே வ்யவஹரிக்கின்றனவென்றும், அப்படி அவை வ்யவஹரிப்பதே 'அந்த ஆத்ம வஸ்துக்களெல்லாம் பகவானுக்குச் சேஷமாயிருப்பதையே ரஸமாக உடைத்தாயிருக்கின்றன; பகவானாலேயே நியமிக்கப்படுகின்றன; அவனையே ஆதாரமாக உடைத்தாயிருக்கின்றன' என்பதை நன்கு

இது ப்ரக்ருத விஷயத்திற்கு ஸ்பஷ்டமான ப்ரமாணமாக இவ்விடத்தில் கூறப்படுகின்றது. மோக்ஷமடையாமல் முமுக்ஷு தசையிலேயே இருக்கும் ஒருவனை, எவ்விதத்தில் ஸம்ஸாரத்தை ஜயித்துவிட்டான் (सर्गो जितः) என்று சொல்லக்கூடும்? என்றால், அப்படிச் சொல்வதன் தாத்பர்யம் 'அவன் முக்த ப்ராயன்' என்பது தான்; 'அவன் முக்தனே' என்பதன்று என்று ஸமாதாநம் சொல்ல வேண்டும். முன் ச்லோகத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸமதர்சிகளின் ப்ரசம்ஸையே இந்த ச்லோகத்தின் தாத்பர்யம்.

सर्वस्य परमात्म— இது வரையில் ஆத்மா ஜ்ஞாநைகாகாரம் என்பதற்கும், அதன் உபாதி வியுக்த ஸ்வரூபம் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் ஸமம் என்பதற்கும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லப்பட்டன. இப்பொழுது, க்ரமப்படி, ஆத்மாக்களெல்லாம் பகவானை அந்தராத்மாவாக உடைத்தாயிருக்கின்றன என்பதற்கு ப்ரமாணம் உபபாதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உபபாதநம் ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால், இங்கு அது சொல்லப்படவில்லை. [ஸத் வித்யையின் ஸவிசேஷ பரத்வத்தைச் சொல்லி முடிக்கையில் எல்லாம் ப்ரஹ்மாத்மகம் என்பது விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 53-65-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.]

"दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥"

[भ. गी. 7-14.]

इति । सर्वस्यात्मनः कर्मकृतविचित्रगुणमयप्रकृतिसंसर्गरूपात् संसारान्मोक्षो भगवत्प्रपत्तिमन्तरेण नोपपद्यत इत्युक्तं भवति ;

விளக்குகின்றதென்றும் முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். "दैवी ह्येषा गुणमयी" இத்யாதியான பகவத் கீதா வாக்யமும், "नान्यः पन्थाः" இத்யாதியான ச்ருதி வாக்யங்களும், கர்மத்தால் ஏற்படும் விசித்ரமான குணமய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமாகிற ஸம்ஸாரத்திலிருந்து ஆத்மாக்கள் மோக்ஷம் பெறுவது, அந்தப் பகவானை ப்ரபத்தி செய்வதைத் தவிர்த்து வேறொன்றாலும் ஸம்பவிக்கமாட்டாது என்பதைச் சொல்லு

"दैवी ह्येषा........."—இதன் பொருள்: 'ஸத்வ ரஜஸ் தமோ மயமாயிருக்கிற இந்த ப்ரக்ருதியானது ஸ்ருஷ்டி முதலான லீலையில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் என்னாலேயே நிர்மிதமாயிருக்கிறபடியால் அது அநீச்வரர்களாக இருக்கும் ஒருவராலும் தாண்டக் கூடாதது. என்னைச் சரண மடைபவர்கள் மாத்ரம் அதைத் தாண்டச் சக்தராவார்கள்'; ப்ரக்ருதி என்பது அசேதந வஸ்து; அது நித்யமானது. ஜீவன்களுடைய கர்மாநுகுணமாக இந்த ப்ரக்ருதி விசித்ரமான தேஹாதிகளாகப் பரிணமிக்கப்பட்டு, அவைகளின் ஸம்பந்தம் அந்த ஜீவன்களுக்கு ஸம்பவிக்கும்படி செய்யப்படுகின்றது. இதுதான் 'பகவான் ப்ரக்ருதியை நிர்மாணம் செய்கிறான்' என்பதன் தாத்பர்யம். அப்படித் தேஹாதிகளாக நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரக்ருதியானது, பகவத் ஸ்வரூபத்தை அந்த ஜீவன்களுக்குத் தெரியவொட்டாமல் தடுப்பதையும் தனது ஸ்வரூபத்தில் போக்யதா புத்தியை உண்டுபண்ணுவதையும் தனது கார்யமாக உடைத்தாயிருக்கின்றது. இப்படி ப்ரக்ருதியால் மோஹிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு ஜகத் முழுவதும் அளவற்ற அதிசயித ஆநந்த ஸ்வரூபமாயிருக்கும் பகவானை அறிகின்றதில்லை. இந்த மோஹம் நிவ்ருத்தமாக வேண்டுமானால் பகவானையே சரணமடைய வேண்டும். இந்த ச்லோகத்திலுள்ள 'மாயை' என்னும் சப்தத்திற்கு 'ப்ரக்ருதி' என்பது பொருள். ப்ரக்ருதி, ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணமயமானதால் அது 'गुणमयी' என்று சொல்லப்படுகின்றது. 'मायां तरन्ति' [மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்] என்பதற்கு, 'ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படும் மோஹத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பகவானை உபாஸிக்கிறார்கள்' என்பது தாத்பர்யம். பகவத் கீதையில் இந்த ச்லோகம் வரும் ஸ்தலம் உபாஸந ப்ரகரணமானதால் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படும் ப்ரபத்தி, உபாஸநத்திற்கு அங்கமாயுள்ள ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகின்றதென்று அறிய வேண்டும்.

"நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே"

இத்யாதி ச்ருதிஷு |

"மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா |
மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித: ||
ந ச மத்ஸ்தாநி பூதாநி பச்ய மே யோகமைச்வரம் ||"

[ப. கீ. 9-4, 5.]

இதி ஸர்வஸ்ய சக்தியோகாத் ஐச்வர்யமைச்வர்யம் ஆச்சர்யத்வம் ச | ததாஹ

கின்றன. 'மயா ததமிதம்': இத்யாதியான வாக்யங்கள், பகவான் ஸர்வ சக்தனாயிருக்கிறபடியால் அதிமாத்ரம் ஆச்சர்யகரமான ஈச்வரத் தன்மையை உடைத்தாயிருக்

"நாந்ய: பந்தா........"—'பகவத் ப்ராப்திக்கு வேறு மார்க்கம் இல்லை' இதற்கு முன் வாக்யம் 'தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி' [அவனை அறிகிறவனே மோக்ஷத்தை அடைகிறான்] என்று இருக்கிறபடியால், இவ்விடத்தில் 'வேறு மார்க்கம்' என்பது 'அவனை அறிவதைத் தவிர்த்து வேறு மார்க்கம்' என்பதைக் குறிக்கின்றது. இந்த ச்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்படும் 'வேதநம்' [அறிவது] என்பது உபாஸநத்தைக் குறிக்கின்றது; அந்த உபாஸநத்தின் நிஷ்பத்தி, ப்ரபத்தியை அபேக்ஷித்திருப்பதால், 'ப்ரபத்தி யின்றிக்கு மோக்ஷம் ஸித்திக்கமாட்டாது' என்பதற்கு இந்த வாக்யம் ப்ரமாணமாகக் கூடும்.

'மயா ததமிதம்........'—ஜகத் முழுவதும் அந்தர்யாமியா யிருக்கும் பகவானால் தரிக்கப்பட்டும் நியமிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றது என்பதற்கு இந்த வாக்யம் ப்ரமாணம். இதற்கு ப்ரமாணம் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் இவ்விடத்தில் அதை உபபாதிக்கப்போகிறோமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது அதை உபபாதிக்க ப்ரயத்நப்படுவதன் காரணம், இந்த ச்லோகத்தால் ப்ரக்ருத அர்த்தம் உபபாதிக்கப்படுகின்றது என்பதுடன் இது ஸம்பந்தமாக அத்வைதிகளால் செய்யப்படும் ஒரு சங்கையும் பரிஹ்ருதமாகின்றது என்பதுதான். ச்லோகத்தின் பொருள்.—'நான் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வெளிப்படுத்தாமலே ஜகத் முழுவதிலும் அந்தர்யாமியாக இருந்துகொண்டு அதைத் தரிக்கும் பொருட்டும் நியமிக்கும் பொருட்டும் சேஷியாக வ்யாபித்திருக்கிறேன். ஆகையால் எல்லா பூதங்களுடைய ஸ்திதியும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் என்னைச் சார்ந்தே இருக்கின்றது; என்னுடைய ஸ்திதி கொஞ்சமேனும் அவைகளைச் சார்ந்து நிற்கவில்லை. அவைகள் என்னிடத்தில் சார்ந்திருப்பதும் குடம் ஜலத்தைத் தாங்குவது போல ஸம்யோகத்தாலன்று; ஆனால் கேவலம் என்னுடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலேயே அவைகள் தரிக்கப்படுகின்றன. நான் இச்சித்து அவைகளைத் தரிக்கிறேனே தவிர, பரதந்த்ரனாகத் தரிக்கவில்லை. இதுதான் என்னுடைய அஸாதாரண ஸ்வபாவம்.' இதனால் 'பகவான் ஸர்வ சக்தன்; அவனுடைய ஈச்வரத்தன்மையும் அஸாதா

'ஆப ஏவ யஸ்யாயதநம் மாநஸம் லோகா மநோ ஜ்யோதி:, யோ வேத தம் புருஷம் வித்வாந் ஸர்வபூதாநாம் பராயணம் நாராயணம், புருஷஸ்ஸர்வபூதாநாம் பராயணம் விஷ்ணோரேவ பவதி | தப்தம் அங்கம் பாஹுப்யாம் தாரயதி, ப்ராஹ்மண: ஸாயுஜ்யம் ஸாலோகதாம் ஜயதி ய ஏவம் வேத |'

இப்படி ஈச்வரனுடைய அஸாதாரண சிஹ்நமான சக்ராதிகளைத் தரிப்பதற்குக் காரணமான சேஷத்வாதிகள் மநுஷ்யாதிகளுக்குப் போலே தேவதாதிகளுக்கும் பொதுவாகையினாலே, ஸர்வேச்வரன் சக்ராதி சிஹ்நங்களையுடைய ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் க்ரமேண மோக்ஷ பர்யந்தமான பலங்களுக்கு ப்ரதாக ஸாதகமாகிறானென்கிறது மேல் நான்காவது வாக்யம்.

யஸ்ய—எந்த ஈச்வரனுக்கு, ஆப:—ஜலங்களும், மாநஸம்—(உபாஸகர்களுடைய) மனஸ்ஸும், லோகா:—எல்லா உலகங்களும், ஆயதநம்—வாஸஸ்தாநமாக இருக்கின்றனவோ; மந:—மனஸ்ஸானது, ஜ்யோதி:—(அவனுக்கு) ப்ரகாசமோ, [அதாவது, ஸர்வேச்வரன் 'எங்குமுளன் கண்ணன்' என்கிறபடியே உலகெங்கும் வ்யாபித்திருப்பதாலும் கண் முதலான பஹிரிந்த்ரியங்களால் அறிய முடியாதவன் என்றபடி]; தம்—அப்படி வேதத்தில் ப்ரஸித்தனையும், ஸர்வபூதாநாம்—எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும், பராயணம்—முக்யமான உபாயமாயும், புருஷம்—(அதற்காகவே) புரமென்கிற நமது தேகத்தில் வஸிக்கிறவனை, நாராயணம்—நாராயணனை, ய: புருஷ:—எந்த மனிதன், வித்வாந்—அறிகிறானோ [அறிந்து உபாஸிக்கிறானோ என்றபடி]; தஸ்மாத்—ஆகையால் [அதாவது: நமது ரக்ஷணார்த்தமாகவே அதி ஜுகுப்ஸிதமான நமது தேகத்துள்ளும் வந்து அவன் வஸிக்கையாலே என்றபடி]; தப்தம்—அக்நியால் தபிக்கப்பட்டதான, அங்கம்—சங்க சக்ரங்கள், பாஹுப்யாம்—இரண்டு கைகளிலும் (நம்மால்) தரிக்கப்பட வேண்டியவை, இதி—என்று, ய:—எந்த மனிதன், ஏவம்—முன் சொன்னபடியே [அதாவது, சங்க சக்ராதிகளைத் தரித்த தேவதாதி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஈச்வரன் க்ரமேண மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறான் என்று இந்த வாக்யத்தில் சொன்னபடியே என்றபடி], வேத—அறிந்து சக்ராதிகளைத் தரிக்கிறானோ, ஸ: புருஷ:—அந்த மனிதன், ஸர்வபூதாநாம்—ஸமஸ்தமான ஜீவாத்மாக்களுக்கும், பராயணம்—ஸர்வபலங்களுக்கும் ப்ரதாந ஹேதுவான, விஷ்ணோரேவ பவதி—விஷ்ணுவுக்கு ஸமானனாகவே ஆகிறான்; ப்ராஹ்மண:—ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய, ஸாலோகதாம்—ஸாலோக்யத்தையும் [ஸ்ரீ விஷ்ணு லோகத்தில் வாஸத்தையும்], ஸாயுஜ்யம்—(க்ரமேண) மோக்ஷத்தையும், ஜயதி—ஸ்வாதீநமாக அடைகிறான்.

அத காத்யாயநஸ்ருதி ஹோவாச 'ஏதம் சைவ தச்சக்ரவாந் பராயணோ பவதி தப்தம் அக்ருதி பாஹ்வோர்தார்யமிதி। உபாவேவ கௌதம பாரத்வாஜௌ, அயமேவ கௌதமோऽயம் பாரத்வாஜ:। உபாவேவ விஸ்வாமித்ர ஜமதக்நீ, அயமேவ விஸ்வாமித்ரோऽயம் ஜமதக்நி:। உபாவேவ வஸிஷ்டகாஸ்யபௌ, அயமேவ வஸிஷ்டோऽயம் காஸ்யப:। வாகேவாத்ரி:, வாசா ஹ்யந்நமத்யதே,

---

இப்படி இந்த நான்காவது வாக்யத்தில், 'பகவச் சிஹ்நமான சக்ராதிகளைத் தரிப்பது திர்யகாதி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மோக்ஷ ஸாதநமென்று சொன்னது உசிதமாகுமோ? திர்யக்குகளுக்கு மோக்ஷோபாயமான பகவத் த்யாநத்துக்கு யோக்யதை இல்லாமையாலே த்யாநாங்கமான சக்ராதி தாரணங்கள் அவைகளுக்கு எப்படி மோக்ஷ ஸாதநமாகும்?' என்று சங்கித்துக்கொண்டு, மனிதனானாலும் பகவத் த்யாந யோக்யதை இல்லாத மூடன் விஷயத்தில் சக்ராதிகளைத்தரிப்பது மாத்ரமே பரம்பரயா மோக்ஷ ஸாதநமாவது போலவும், திர்யக்குகள் விஷயத்திலும் 'பஸவ: ஸதந்த்ரஷு' என்கிற ப்ரமாணத்தில் சொல்லுகிற பாகவத ஸமாச்ரயணம் போலவும், இந்தச் சக்ராதிகளைத் தரிப்பதும் திர்யக்குகளுக்கும் க்ரமேண மோக்ஷ பர்யந்த புருஷார்த்தத்திற்கு ஸாதநமாகலா மென்கிற விஷயத்தை ஜ்ஞாநமில்லாத புருஷ த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே மேல் ஐந்தாவது வாக்யம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறது.

பாஹ்வோ:— இரண்டு கைகளிலும், தார்யம்—தரிக்கப்படுகிறதாயும், தப்தம்—அக்நியினால் தபிக்கப்பட்டதுமான, அக்ருதி—சங்கம் சக்ரமென்கிற, ஏதம் சைவ— இவை மாத்ரமே, தச்சக்ரவாந்—(சங்க சக்ரங்களைத் தரித்த) அம்மனிதனுக்கு, பராயணம்—புருஷார்த்த ஸாதகமாக, பவதி—ஆகின்றன.

இந்த வாக்யத்தில், ஜ்ஞாநத்தை ப்ரஸ்தாவிக்காமல் சக்ர தாரணத்தை மட்டும் சொல்லியிருப்பதாலும், 'சைவ' என்கிற அவதாரணத்தினாலும், ஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கும் இவையே பரம்பரயா புருஷார்த்த ஸாதகமாகும் என்றபடி. இதற்குமேல் இந்தச் சக்ராதி தாரணம் ப்ரசம்ஸிக்கப்படுகிறது.

உபாவேவ—இந்த சங்க சக்ரங்களைத் தரித்த இரண்டு புஜங்கள் தாமே, கௌதமபாரத்வாஜௌ— கௌதமரென்றும் பரத்வாஜரென்றும் ப்ரஸித்தர்களான ரிஷிகளாக ஆகின்றன; அயமேவ—இந்த வலது புஜம் தானே, கௌதம:—கௌதமராகவும் அயமேவ—இந்த இடது புஜம் தானே, பாரத்வாஜ:–பரத்வாஜராகவும் ஆகிறது; உபாவேவ விஸ்வாமித்ர ஜமதக்நீ—சங்க சக்ரங்களைத் தரித்த இரண்டு புஜங்கள் தானே விச்வாமித்ரராகவும் ஜமதக்நியாகவும் ஆகின்றன; அயமேவ—இந்த வலது புஜம் தானே, விஸ்வாமித்ர:–விச்வாமித்ரராகவும், அயமேவ–இந்த இடது புஜம் தானே, ஜமதக்நி:— ஜமதக்நியாகவும் ஆகிறது; உபாவேவ வஸிஷ்டகாஸ்யபௌ—இந்த சங்க சக்ரங்களைத் தரித்த இரண்டு புஜங்கள் தாமே வஸிஷ்டராகவும் காச்யபராகவும் ஆகின்றன. அயமேவவஸிஷ்ட:—இந்த வலது புஜம் தானே வஸிஷ்டராகவும், அயமேவ காஸ்யப:—இந்த இடது புஜம் தானே காச்யபராகவும், பவதி—ஆகிறது; வாகேவ—(சக்ராதிகளைத் தரித்தவனுடைய) வாக் என்கிற இந்த்ரியந்தானே, அத்ரி:— அத்ரி என்கிற ருஷியாக, பவதி—ஆகிறது; வாசா ஹ்யந்நமத்யதே—சாப்பிடக்கூடிய வஸ்துவானது வாயினாலே சாப்பிடப்படுகிறதன்றோ? [வாயை அத்ரி என்கிற ருஷியாகச் சொன்னதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது.] அத்திரிதி யதி— வாக் என்பது 'அத்ரி' என்று சொல்லப்படுகிறதனாலேயே, ஏதத் சைவ—இந்த வாய் தானே, அத்ரிர்நாம— அத்ரி மஹர்ஷி என்று ப்ரஸித்தமாக ஆகிறது; ய:—எந்த மனிதன், ஏவம் வேத— இந்த விஷயத்தை அறிந்து அநுஷ்டிக்கிறானோ, ஸ:—அந்த மனிதன், தவத்—தூர தேசத்திலிருப்பதும், அந்திகவத்–ஸமீப தேசங்களில் இருப்பதுமான, ஸர்வஸ்ய—சாப்பிடக்கூடிய ஸர்வ வஸ்துக்களையும், அத்தா—சாப்பிடக்கூடிய சக்தியுள்ளவனாக, பவதி—ஆகிறான்; அஸ்ய—இப்படி அறிந்து அநுஷ்டிக்குமவனுக்கு, ஸர்வம்— சாப்பிடக்கூடிய ஸர்வ வஸ்துக்களும், அந்நம் பவதி—சாப்பிடுவதற்கு யோக்யங்களாக ஆகின்றன; ஸ:–அந்தப் புருஷன், விஷ்ணுரேவ பவதி–விஷ்ணுவுக்கு ஸமாநமான ஐச்வர்ய முள்ளவனாக ஆகிறான்.

அத்ரிர்ஹ வை நாமைதத்யதத்ரிரிதி। ஸர்வஸ்யாத்தா பவதி, ஸர்வமஸ்யாந்நம் பவதி, ஸ விஷ்ணுரேவ பவதி, ய ஏவம் வேத।'

அத காத்யாயநஸ்ருதி ஹோவாச 'ப்ருதிவ்யா ஸ்வா வரம் ஸுகம் ப்ருதிவ்யா:, ப்ருதிவ்யா யத் தச்சக்ரவாந் நாபி ப்ரஹ்மணோ ஜாயத இதி।

இங்கு 'ஏதம் சைவ' என்பதில் 'சைவ' சப்தம் ஜ்ஞாநத்தை நிஷேதிப்பதாலும், இந்த வாக்யத்தில் சங்க சக்ரங்களைத் தரித்த புஜங்களையே ஜ்ஞாநாதிகர்களான மஹர்ஷிகளென்று கொண்டாடியிருப்பதாலும், ஜ்ஞாநமில்லாதவன் பகவானுடைய சிஹ்நங்களான சங்க சக்ரங்களைத் தரித்தாலும் அவைகளைத் தரித்ததனாலேயே மஹாப்ரபாவர்களான மஹர்ஷிகளோடு வாசியில்லாமல் ஸர்வ பலங்களையும் அநுபவிக்கிறானென்றும் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

இப்படிப் பகவானுடைய சங்க சக்ரங்களைத் தரித்தால் ஸர்வ பலங்களும் உண்டாகின்றன என்று கீழ் ஐந்து மஹா வாக்யங்களினாலும் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையே, ஆறாவது வாக்யம் தேவதைகளையும் பித்ருக்களையும் மநுக்களையும் உதாஹரணமாகக் காட்டி த்ருடப்படுத்துகிறது.

ப்ருதிவ்யா:—பூமியைக்காட்டிலும், வரம்—உயர்ந்ததான, ஸுகம்—பலமானது, ப்ரஹ்மண:—ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து, யத்—எந்த உபாயத்தினால்

தேவாஸ: பிதரோ யேந விக்ருதேந பாஹுநா ஸுதர்சநம் யாபய-ந்தி பூதா: ஸ்வர்க்கம் லோகமாயந், யேநாங்கிதா மநவோ லோகஸ்ருஷ்டிம் விதந்வந்தி, ப்ராஹ்மணாஸ்தத் வஹந்தி அக்நிநா வை ஹோத்ரா தப்தம் சக்ரம் த்விபாஹ்வே தார்யமிதி । ஊர்த்வபுண்ட்ரம் த்விரேகம், ததா தாரயேதேவம்

ஜாயதே—உண்டாகிறது; இதி—இந்த, விஷயத்தை, த்வா—உன்னை, வ்ருணோமி—கேட்கிறேன். இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள பலங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்ததான ஸ்வர்க்காதி ஸுகங்களை ஈச்வரன் எந்த உபாயத்தை அநுஷ்டித்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறான்?

ஸர்வேஷாம்—ஜீவாத்மாக்களுக்கு, நாபி:—ஆதாரமானது [அதாவது அதோகதிக்கு ப்ரதிபக்ஷமானது என்றபடி]. ப்ரஹ்மண:—பரமாத்மாவினிடமிருந்து, யத்—எந்த உபாயத்தினால், ஜாயதே—உண்டாகிறது, இதி—இந்த விஷயத்தையும், த்வா—உன்னை, வ்ருணோமி—கேட்கிறேன். இதனால் எந்த உபாயத்தை அநுஷ்டித்தவர்களுக்கு ஈச்வரன் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறானென்று கேட்டதாகிறது. இதற்கு மேல், அக்நியினால் தபிக்கப்பட்ட சங்கு சக்ரங்களைத் தரிக்கிறவர்களுக்கே ஈச்வரன் ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறான் என்கிற பதில் த்ருஷ்டாந்த முகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது.

பாஹுநா—கையினால், ஸுதர்சநம்—சக்ரமானது, தார்யமிதி—நம்மால் தரிக்கப்படவேண்டியது என்று அறிந்து, விக்ருதேந—யதா சாஸ்த்ரம் தரிக்கப்பட்டதான, யேந—எந்த சக்ரத்தினால் (சங்கத்தினாலும்), தேவாஸ:—தேவதைகளும், பிதர:—பித்ருக்களும், பூதா:—பரிசுத்தர்களாக [ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கிக்கொண்டவர்களாக என்றபடி], ஸ்வர்க்கம்—ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை [துக்க கந்தமில்லாமல் ஸுக மயமாக இருக்கையாலே ஸ்வர்க்க சப்தத்துக்கு ஸ்ரீவைகுண்டம் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது], ஆயந்—அடைந்திருக்கிறார்களோ; யேந—எந்த சக்ரத்தினால், அங்கிதா:—அடையாளம் பண்ணப்பட்டவர்களான, மநவ:—மநுப்ரஜாபதிகள், லோகஸ்ருஷ்டிம்—உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதை, விதந்வந்தி—செய்கிறார்களோ; தத்—ஆகையினாலே, தப்தம்—அக்நியினாலே தபிக்கப்பட்டதான, சக்ரம்—சக்ராயுதமானது, த்விபாஹ்வே—இரண்டு கைகளிலும், தார்யமிதி—நம்மால் தரிக்கப்பட வேண்டியதென்கிறதைத் தெரிந்துகொண்டு, ப்ராஹ்மணா:—ப்ராஹ்மணர்கள், ஹோத்ரா—மந்த்ரங்களுடன் ஹோமத்தைச் செய்கிற ஆசார்யனாலே, அக்நிநா—அக்நியினாலே, தப்தம்—தபிக்கப்பட்டதான சக்ரத்தை [சங்கத்தையும் என்றபடி] வஹந்தி—தரிக்கிறார்கள்; தஸ்மாத்—ஆகையினாலே, ய:—எந்த மனிதன், ஏவம் வேத—[இங்குச் சொல்லப்பட்ட சக்ர தாரணத்தினுடைய] மஹிமையைத் தெரிந்துகொண்டு

பவதி, ஸ புநர்ஜந்ம ந யாதி ப்ராஹ்மண: ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாம் ஜயதி, ய ஏவம் வேத ।'

அத காத்யாயநோபநிஷதி ஸோவாச—'விஷ்ணுரிந்த்ர ஏவ தேவா: । இந்த்ர ஏவ நாராயணாஜ் ஜாயதே । கிம் தைவதோபாஸ்யம் விஷ்ணு

ஊர்த்வபுண்ட்ரம்—ஊர்த்வ முகமான திருமண் காப்பானது, யதா—எப்படி, த்விரேகம்—இரண்டு கோடு ரூபமாக, பவதி—இருக்குமோ, ததா—அப்படி, தாரயேத்—தரிக்கிறானோ ஸ:—அவன், ப்ராஹ்மண:—ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய, ஸலோகதாம்—ஸாலோக்யத்தையும் [ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் வாஸத்தையும்], ஸாயுஜ்யம்—ஸமானமான ஸுகாநுபவத்தையும், ஜயதி—ஸ்வாதீனமாக அடைகிறான்; புந:—மறுபடியும், ஜந்ம—ஸம்ஸார மண்டலத்தில் ஜநிப்பதை, ந யாதி—அடைகிறானில்லை.

இந்த ஆறுவது வாக்யத்தின் ஆரம்பத்தில், இந்த உலகத்தில் நம்மால் அநுபவிக்கப்படுகிற எல்லாப் பலங்களுக்கும் மேற்பட்டதான ஆமுஷ்மிக பலங்களுக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் எது உபாயமென்று கேட்டதற்கு, சக்ராதிகளைத் தரித்ததனால் தேவர்கள் மோக்ஷமடைந்ததாகவும், மநுக்கள் உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற ஸ்தாநத்தைப் பெற்றிருப்பதாகவும் சொல்லியிருப்பதால், தப்த சக்ராதிகளைத் தரிப்பதே ஆமுஷ்மிக பலங்களுக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் உபாயமென்று பதில் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

இப்படி, 'பகவானுடைய சக்ராதிகளைத் தரித்ததனாலேயே மநுவாதிகள் லோக ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னது உசிதமாகுமோ? வேதத்தில் பூர்வ பாகத்தில் யாகாதிகளினால் ஆராதிக்கப்பட்ட இந்த்ராதி தேவதைகளே, ஆராதிக்கிறவர்களுக்கு ஸர்வ பலங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதற்கு இது விருத்தமன்றோ'? என்று சங்கித்துக்கொண்டு, அவ்விந்த்ராதி தேவர்களையும் நாராயணனே ஸ்ருஷ்டித்து, அவர்களுக்குப் பிறருக்குப் பயன்களைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியையும் கொடுத்திருப்பதால் விரோதமில்லை யென்கிற ஸமாதாநத்தை இதன் மேல் வாக்யம் சொல்லுகிறது.

இந்த்ர:—இந்த்ரனும், தேவா:—தேவர்களும், விஷ்ணுரேவ—விஷ்ணுதான்; [இங்கு இந்த்ரனும் மற்றும் தேவர்களும் விஷ்ணுவுக்குச் சரீரமாக இருப்பதால், சரீராத்ம பாவ ஸம்பந்தத்தை யிட்டு 'தத்தேவாஸ்மி:' என்கிற இடத்தில் போல இந்த்ராதி தேவர்களே விஷ்ணு என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த்ராதிகள் விஷ்ணுவுக்கு அதீநமான ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை உடையவர்கள் என்றபடி]. இதற்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறது அடுத்த வாக்யம்.

இந்த்ர:—இந்த்ரனவன், நாராயணாதேவ—நாராயணனிடத்திலிருந்துதான், ஜாயதே—உண்டாகிறான். [இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.]

தைவதம் இதி । ஸ விஷ்ணு: கஸ்மின் ப்ரதிஷ்டித இதி । ரூபாணி பச்யந்தி । கஸ்மின் ரூபாணி ப்ரதிஷ்டிதானீதி । ஹ்ருதய இதி ஹோவாச ।

மண்ணிலிருந்து உண்டான குடம் முதலியவைகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் மண்ணுக்கு அதீநமாக இருப்பனபோல், ஸர்வ ஜகத்துக்கும் உபாதாந காரணமான நாராயணனிடத்திலிருந்து உண்டான இந்த்ராதி தேவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் நாராயணனுக்கு அதீநங்கள் என்கிறபடி.

தஸ்—ஆகையினாலே, **ஸஹஸ்ரம்**—கீழ்க்கூறிய மநு ப்ரஜாபதிகள் செய்கிற லோக ஸ்ருஷ்டியிலும், **தைவத:**—(காரணமான) தேவதையானது, **விஷ்ணு இதி**—விஷ்ணுவாகையாலே, [வேத வாக்யமாகையால் 'விஷ்ணு' என்கிற இடத்தில் ப்ரதமா விபக்தி லோபித்திருக்கிறது.] **தைவத:**—(ஸ்ருஷ்டிக்கக் கூடிய சக்தியுள்ள) மற்றொரு தேவதையானது, **கிம் தத்**—ஏது? [இல்லை என்றபடி.]

ஸ:—அந்த இந்த்ராதிகளுடைய ப்ரதிஷ்டைக்கு ஹேதுவான, **விஷ்ணு:**—நாராயணனானவன், **கஸ்மின்**—எந்த வஸ்துவினிடத்தில், **ப்ரதிஷ்டித:**—இருப்பை உடையவனாக இருக்கிறான்? [இந்தக் கேள்விக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறது 'ரூபாணி பச்யந்தி' என்கிற அடுத்த வாக்யம்; இங்கு 'லோக:' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்]. **லோக:**—உலகமானது, **ரூபாணி**—அந்த விஷ்ணுவினுடைய அர்ச்சா ரூபங்களான விக்ரஹங்களை, **பச்யந்தி**— (ஆலயங்களில்) பார்க்கிறது. [அவைகளில் விஷ்ணு ப்ரதிஷ்டிதனென்று உத்தரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.] '**இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:**'—என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனுக்கு அவன் திருமேனி மிகவும் ப்ரியமாக இருக்கையாலே அதில் ஸதா ஸாந்நித்யம் செய்வதைக் குறித்து இங்கு விஷ்ணு 'விக்ரஹ' அதீநமான ப்ரதிஷ்டையை (ஸ்திதியை) உடையவனென்கிறது.

ரூபாணி—அந்தப் பகவானுடைய சரீரங்கள், **கஸ்மின்**—எதில், **ப்ரதிஷ்டிதானி**—இருப்பை உடையன? இந்தக் கேள்விக்கு '**ஹ்ருதய இதி ஹோவாச**' என்பது உத்தரம். '**ப்ரதிஷ்டிதானி**' என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, ரூபங்கள் பக்தர்களுடைய மனத்தில் ப்ரதிஷ்டிதங்களென்று சொன்னான் என்கிறது. இந்த வாக்யத்தில், சொன்னவன் இன்னானென்று குறிப்பிடாமையால், ஸர்வஜ்ஞனை அவ்வீச்வரனே சொன்னான் என்று தாத்பர்யம். 'திருமாமகளைப் பெற்றும் என்னெஞ்சங் கோயில் கொண்ட பேருளாளன்' என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாரைக் காட்டிலும் அடியார்கள் நெஞ்சமே அவனுக்கு அதிக ப்ரியமாக இருக்கையாலே அவன் திருமேனியே இங்கு அடியார் மனத்துக்கு அதீநம் ஆயிற்றென்க.

தப்தம் சக்ரம் பிப்ராணே தார்யம் இதி, ப்ரஹ்மண: ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாம் ஜயதி ய ஏவம் வேத ।'

அத காத்யாயனோ ஹோவாச 'ஸர்வேஷாமேவ தேவா:,

'ஹ' என்கிற பதம், இந்த விஷயம் ச்ருதி முதலான ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமென்கிறது. மேல் வாக்யம், இப்படி அறிந்து சக்ராதிகளைத் தரிப்பதின் பயனைச் சொல்லுகிறது.

தஸ்மாத்—ஆகையினாலே, [அதாவது: மனஸ்ஸானது ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை த்யானிப்பதற்கு யோக்யமாவதற்காக என்றபடி.] **தப்தம்**—அக்நியினால் தபிக்கப்பட்டதான, **சக்ரம்**—சங்க சக்ரங்கள், **பிப்ராணே**—இரண்டு கைகளிலும், **தார்யம்**—தரிக்கப்படவேண்டியவை, **இதி**—என்று, **ய:**—எந்த மனிதன், **ஏவம்**—கீழ்ச் சொன்னபடியே, **வேத**—அறிந்து (அவைகளைத் தரிக்கிறானோ), **ஸ:**—அந்த மனிதன், **ப்ரஹ்மண:**—நாராயணனுடைய, **ஸலோகதாம்**—ஒரே லோகத்தில் வஸிப்பதையும், **ஸாயுஜ்யம்**—ஸமானமான ஸுகாநுபவத்தையும், **ஜயதி**—ஸ்வாதீநமாக அடைகிறான்.

'ஸர்வாணி வாதி' என்கிறபடியே ஸர்வதா விஷய ப்ரவணமான மனஸ்ஸானது சுத்த ஸத்வமயமான பகவத் விக்ரஹத்தினுடைய த்யானத்துக்கு யோக்யமாகுமோ? நித்ய நிர்த்தோஷனான ஈச்வரனுக்கு அநர்ஹமான தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமான மனஸ்ஸானது ப்ரியமான வாஸஸ்தலமாகுமோ? என்கிற சங்கைகளை மேல் வாக்யமானது பரிஹரிக்கிறது.

தேவா:—இந்த்ரியங்களும், **மன:**—மனஸ்ஸும், **ஸர்வேஷாமேவ தேவா**—பரம புருஷனென்கிற நாராயணனுக்கே அதீநங்கள். '**கரணகளேபரைர் க்கடயிதும் தயமாநமநா:**' என்கிறபடி ஸம்ஸாரி சேதநர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்காகவே ஸர்வேச்வரனால் இவ் விந்த்ரியங்களும் மனஸ்ஸும் பகவதநுபவத்துக்காகவே ஸ்ருஷ்டித்துக் கொடுக்கப்பட்டவைகள் என்றபடி. இதனால் நமது கர்மோபாதிகமான மனஸ் விஷய ப்ரவணமானாலும் த்யானத்திற்கென்றே அதை ஸ்ருஷ்டித்திருப்பதால் அது த்யான யோக்யமாகலாமென்று முதலாவது ப்ரச்நத்திற்கு உத்தரம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

மன:—மனஸ்ஸானது, **அநந்தம்**—அநந்தம், [அநந்தமான குணங்களையுடையது.] பர பக்தி பரஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவாகையினாலே அது அநந்த குணங்களை உடையதென்கிறது. இதனால் மனஸ் தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமானாலும், '**பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய:**' என்கிறபடியே பக்தி பராதீநனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரியமான வாஸஸ்தானமென்று கீழ் இரண்டாவது ப்ரச்நத்துக்கும் உத்தரம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

கேஸரியின்
உயர்தரமான
ஔஷதங்கள்.

கேஸரியின் லோத்ரா, அமிருதம்,
அர்க்கா, ஆகிய மூன்றும் கேசரி
யின் அத்புத ஔஷதங்களே.
பல உலகப்பிரஸித்தம்.

பாலர்களுக்கும் முதியோருக்கும் மிக உபயோகமானவை.

கேஸரி குடீரம்

இந்திய மருந்து வியாபாரிகள்,
எழும்பூர், சென்னை.

கிளை ஆபீஸ்:—பெங்களூர்
எல்லா விடங்களிலும் ஏஜண்டுகளிருக்கின்றனர்.

மெடல்கள் பெற்றதும், ரிஜிஸ்டர் நெ. 329, உன்னதமான,

எப்பொழுதும்

C. B. S. ராவின் சர்பத்துகளையே

உபயோகியுங்கள்.

குளிர்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்கக்கூடியது. உண்மையானது. உத்திரவாதமுள்ளது.

கன்னாரிவேர் புட்டி ரூ. 1—8	லெமன் ,, ,, 1—8	பாதாமி ரூபா
அனாசி ,, ,, 1—8	ரோஜா ,, ,, 1—12	1—12.

குழந்தைகளுக்கான கைகண்ட மருந்துகள்.

கோரோஜனை மாத்திரை (100 கொண்ட) புட்டி 1-க்கு 13 அணா.
கஸ்தூரி மாத்திரை ,, ,, 8 அணா.

வியாபாரிகளுக்கும் தக்க கமிஷன் உண்டு.

தயாரிப்பவர்:—

C. B. ஸ்ரீனிவாச ராவ், ஆயுர்வேத வைத்யர்,
92, வெங்கடாசல முதலி தெரு, மீர்சாஹிப்பேட்டை,
ராயப்பேட்டை. P. O. மதராஸ்.

ஏதா வை ப்³ரஹ்மா, ஏநோபநந்தா, அநந்தலோகே நிவஸதி । ப்³ராஹ்மணா வஹந்தி அக்³நிநா வை ஹோத்ரா தப்தம் தநூம்ஷி । ஆபோ(அ)ந்தரிக்ஷம் ஸமுத்³ரம் க³ச்ச²ந்தி, அதா²போ வை தே³வா: ஸமுத்³ரம் க³ச்ச²ந்தி, அதா²போ வை தே³வா: ப்³ராஹ்மணா: கேஶவம் ப்ரதிக³ச்ச²ந்தி । ’

அத² காத்யாயநேதி ஹோமவாக்யம்—‘ வாசஸ்பதிஷ்வ சக்ரம் ஸந்தாபிதம்

தத்—ஆகையினாலே, **ப்³ரஹ்ம**—நாராயணனானவன், **அநந்தலோகே**—அளவில்லாத லோகமான ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே [‘நெஞ்சமே நீணகராக இருந்த’ என்கிறபடியே ‘அநந்தலோகே’ என்பது லக்ஷணயா வைகுண்ட துல்யமான பக்தருடைய மனத்திலே என்றபடி.] **நிவஸதி**—வஸிக்கிறான்.

அத:—ஆகையினால், [விஷய ப்ரவணங்களான மனஸ்ஸும் இந்த்ரியங்களும் பகவதநுபவ யோக்யங்களாவதற்காக என்றபடி,] **ப்³ராஹ்மணா:**—ப்ராஹ்மணர்கள் **ஹோத்ரா**—ஹோமத்தைச் செய்கிற ஆசார்யனாலே, **அக்³நிநா**—அந்த ஹோமாக்னியினாலே, **தப்தம்**—தபிக்கப்பட்ட, **தத்**—அந்தச் சக்ரத்தை, **தநூ:**—தேஹத்தில் [புஜங்களில்; **தநூ:** என்கிற இடத்தில் ஸப்தமியின் அர்த்தத்தில் ப்ரதமை] **வஹந்தி வை**—அவச்யமாகத் தரிக்கிறார்கள்.]

இதன் மேல் வாக்யம் சங்க சக்ரங்களைத் தரிப்பதற்கு ப்ரயோஜனம் சொல்லுகிறது. **ஸமுத்³ரம்**—ஸமுத்ரமென்று சொல்லப்படுகிற, **ஆப:**—ஜலங்கள், **அந்தரிக்ஷம்**—அந்தரிக்ஷ லோகத்தை, **க³ச்ச²ந்தி**—(ஸூர்ய கிரணத்தின் வழியாக) அடைகின்றன. **அத²**—பிறகு, **ஆபோ வை**—அந்த ஜலங்கள் தாமே, **தே³வா:**—தேவதைகளுக்கு அதீனங்களாக, **ஸமுத்³ரம் ப்ரதிக³ச்ச²ந்தி**—ஸமுத்ரத்தைத் திரும்பவும் அடைகின்றன; **அத²**—அப்படியே, **தே³வா:**—சங்க சக்ரங்களைத் தரிப்பதாலே ப்ரகாசிக்கிறவர்களான, **ப்³ராஹ்மணா:**—ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்கள், **ஆபோ வை**—அந்த ஜலங்களைப் போலவே [‘வை’ என்பது இவார்த்தே], **கேஶவம்**—நாராயணனை, **ப்ரதிக³ச்ச²ந்தி**—மறுபடியும் அடைகிறார்கள்.

ஸமுத்ர ஜலமானது ஸூர்ய கிரணத்தின் வழியாக ஆகாசத்தை அடைந்து, மறுபடியும் மேகத்தின் மூலமாக ஸமுத்ரத்தையே அடைவதுபோல, ப்ரளய காலத்தில் ப்ரஹ்மத்தின் வயிற்றிலிருந்து ஈச்வரனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாக்கள் சங்க சக்ரங்களைத் தரிப்பதால் ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களாக ஆகி, மறுபடியும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ப்ரஹ்மத்தோடு சேர்ந்து ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறார்களென்பது த்ருஷ்டாந்தத்தின் தாத்பர்யம்,

186793

உங்கள் ஆரோக்யத்திற்குற்ற தோழன்

அமிருதாஞ்சனம்.

கீழ்க்கண்ட வியாதிகளுக்கு ஆச்சர்ய நிவாரணி.

தலைவலி	இருமல்
நரம்புவலி	ஜலப்பு
முதுகுவலி	நெருப்புக்காயம்
இடுப்புவலி	காயங்கள்
கீல்வாயுவு	சுளுக்குகள்

மற்றுமுள்ள வலிகளுக்கும் நோவுகளுக்கும்.

அமிருதாஞ்சனம் டிபோ,

பம்பாய். மதராஸ்.

இது, சென்னை சுதேசமித்திரன் பிராஞ்சு அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு,
சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சித்தாந்த ஸபை காரியதரிசியால் வெளியிடப்படுவது.